

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 1 • JANUARI 2007

Clubkampioenschap 10-12

Ria van Gestel 20-21

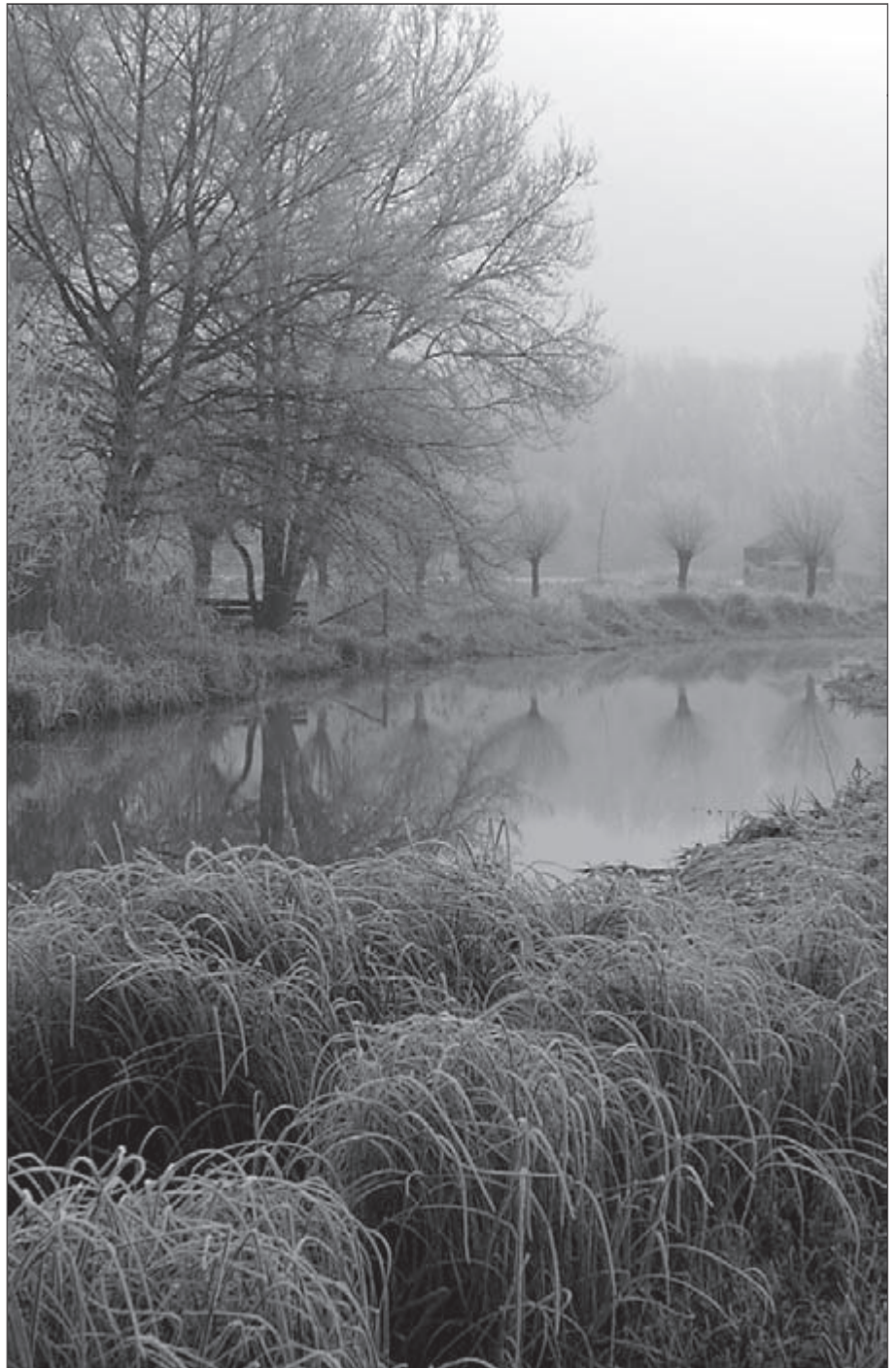

Sinterklaas bij WoD 22-23

Sokolov 2006 27

*Het Airbornepad Market Garden
in winterse sferen*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het februarinummer:
uiterlijk 21 januari

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 1

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Grenzeloze Tocht; Winterserie	4-5
Prikbord	6-7
Ledenadministratie	7
Onze jarigen	8
Vooruitblik Winterserie <i>Mirjam Kies</i>	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-14
Sinterklaastocht in Gouda <i>Peter van de Ven</i>	15
Mijn Himalaya-trektocht (2) <i>Anny van Langen</i>	16-19
OLAT op het internet	19
Ria van Gestel: de gangmaakster op dinsdag <i>Mirjam Kies</i>	20-21
Een onverwachte ontmoeting <i>Kees van Vessem</i>	22-23
Piet van Buul stelt zich voor <i>Mirjam Kies</i>	23
De Afrikaweg (2) <i>Joop Reichenfeld</i>	24-26
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	26
Sokolov 2006 <i>Marion en Ben</i>	27
Nijmegen - Bad Godesberg (2) <i>Henri Floor</i>	28-30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Bestuurskandidaten en v oorstellen Algemene Vergadering

Zoals bekend houden we op zaterdag 3 maart onze Algemene Ledenvergadering. Op deze vergadering zijn 3 bestuursleden periodiek aftredend, te weten Jos van den Berselaar, Ad Verbakel en Toon van Wordragen. Hoewel zij zich alle drie herkiesbaar stellen is er gelegenheid om tegenkandidaten in te dienen. Volgens de statuten kunnen kandidaten zich tot een week van tevoren schriftelijk aanmelden op voordracht van tenminste 5 leden.

Ook is er gelegenheid om voorstellen voor de Algemene Vergadering in te dienen. Deze moeten tenminste 4 weken voor de aanvang schriftelijk bij de secretaris ingeleverd worden.

Boetiek

Iedere trouwe wandelaar bij OLAT kent wel de boetiek naast het inschrijfbureau. Shirts, schoenen, wandelboekjes en verder een heel veel zaken die de wandelaar van pas komen. Mia Dielesen runt samen met Janet van Gennip deze toko.

Maar... Mia heeft het druk en kan naast alle andere dingen die ze voor OLAT doet de boetiek er niet meer bij blijven doen.

Daarom zoekt ze een opvolg(st)er voor de boetiek. Wie heeft interesse? Het is een leuke job, met veel plezierige contacten met allerlei wandelaars. Binnen OLAT met zijn ruim 900 leden moet er toch wel iemand te vinden zijn.

Interesse? Neem even contact op met Mia, 040 2552742. De verkoop van de wandelboekjes blijft Janet gewoon doen.

Verkeersregelaars

OLAT zoekt leden die willen optreden als verkeersregelaar bij een aantal wandelevenementen, zoals b.v. de snelwandelwedstrijd in Olland en de Grenzeloze Tocht.

Vrijwilligers moeten officieel geregistreerd zijn als verkeersregelaar. Hiervoor is een opleiding van één avond voldoende, daarna word je ingeschreven en draag je een officieel vest. Wie o wie? Meld je aan bij een van de bestuursleden, dan kunnen we van start gaan.

Het zou toch erg spijtig zijn als we evenementen moeten schrappen omdat we geen enkele verkeersregelaar hebben, want de regels worden steeds strenger gehanteerd.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Het jaar 2006 ligt weer achter ons. Voor de één is het een goed jaar geweest, voor de ander minder, maar ik hoop dat de zon in het jaar 2007 voor iedereen mag schijnen, waarmee ik bedoel dat het eenieder mag gaan naar verwachting en naar wens. Namens mijzelf en OLAT wens ik alle leden met hun partners en vrienden, het allerbeste en vooral een goed en gezond 2007.

Voor wandelvereniging OLAT is het afgelopen jaar gunstig verlopen, afgezien van een paar tegenvallers zoals de 4-daagse van Nijmegen en een minder aantal wandelaars op een winterserietocht wegens het slechte weer. Maar dat zijn natuurverschijnselen en die hebben wij niet in de hand (gelukkig).

We hebben het wandeljaar afgesloten met onze bekende Grenzeloze Wandeling op 28 december, in samenwerking met de wandelvereniging uit Lommel. Volgende maand het verslag hiervan.

De wintermaanden zijn spannend; met onstuimig vertoon geeft de natuur haar laatste franje prijs. Al vroeg in de avond plooit de duisternis zich om ons heen en spoeden wij ons door regen en wind naar de dampende stampot. In deze tijd openen wij onze ogen laat en sluiten ze vroeg.

De winter heeft een eigenzinnig karakter, dat ons inspireert met zijn tere ochtendlicht en de berijpte akkers. Daarom is het moeilijk te begrijpen dat mensen zich in de winter lusteloos en vermoeid voelen, of prikkelbaar kunnen zijn. Heeft dit te maken met een tekort aan licht en beweging? De beste remedie hiertegen is dagelijks een korte wandeling maken. Een actieve wandelaar rust niet op zijn lauweren en vind altijd wel een reden om in beweging te blijven. Geniet van het leven en blijf wandelen.

Ik eindig daarom met de bekende leus:

Allen aan de wandel!

Tot ziens op een van onze tochten.

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 35 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Jos Scheepers 0495 535848 jos.scheepers@planet.nl

Kees van Iersel 0411 621706

WINTERPROGRAMMA 2006/2007

Datum	Route	Startpunt
16 jan	Buitenlandroute	Bung.park Het Vosseven, 0495 561114 Lochtstraat 26, 6039 RV Stramproy
30 jan	't Versailles van Tilburg	De Kivietshoeve, 013-557051 Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg
13 feb	Over de Meulenhai	Gasterij het Spitje, 0492 352817 Past. de Winterstraat 18, 5731 EJ Mierlo
27 feb	Rondom 't Kapelleke	Brasserie Kleijn Speijck, 013 5282263 Bosweg 140, 5062 SH Oisterwijk
13 mrt	Kasteelbossen	Café de Brug, 040 2264953 Ginderover 2, 5591 JP Heeze
27 mrt	Maas, duin en vennen	De Smid, 0478 502843 Rijksweg zuid 14, 5856 AB Wellerlooi
10 apr	Lange Duinen	NS Station Amersfoort, Amersfoort (eindpunt NS Hollandsche Rading)
24 apr	Beverbeek	Achelse Kluis, 040-2069955 Abdijweg 50 (Horeca), 5556 VE Achel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
9 jan	Den Beckart
16 jan	't Riethof
23 jan	Oud Rooy
30 jan	Vresselse Hut
6 feb	Den Toel
13 feb	Den Beckart
21 feb	't Riethof
27 feb	Oud Rooy
6 mrt	Den Toel
13 mrt	Den Beckart
21 mrt	't Riethof
27 mrt	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

24 maart	GR 577	Houyet - Leignon (gare)	23 - 19 km
21 april	GR 5	Kanne - Dalhem	25 - 21 km
30 juni	GR 126	Anseremme - Houyet	27 - 21 km
25 augustus	GR 577	Marche - Han sur Lesse	27 - 18 km
22/23 september	GR 126	JHB Namen	zat. 19 km zon. 25 km

Weekend onder voorbehoud, alleen bij voldoende deelname.

27 oktober	GR 512	Boutersem - Neereisse	26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand. Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur

Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

41^e WINTERSERIE

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:	10 en 15 km	€ 2,60
	20 km	€ 3,10
	30 km	€ 3,50
	40 km	€ 3,50
	60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km om 09.30 uur

Informatie: Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467
of +31(0)495 450325
winter@olat.nl, www.olat.nl

AGENDA 2007

21 januari 2007	Soerendonk Restaurant 'de Valk' Dorpstraat 35, 6027 PH
Afstanden/starttijden	40-30 km 08.00-09.30 uur 20-15-10 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km 17.00 uur
11 februari 2007	Casteren Café 'den Bels' Zandstraat 1, 5529 AP
Afstanden/starttijden	40-30 km 08.00-09.30 uur 20-15-10 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km 17.00 uur
18 maart 2007	Cromvoirt Camping-Café de Vondst 5266 AJ Pepereind 13
Afstanden/starttijden	60 km 07.00-07.30 uur 40-30 km 08.00-09.30 uur 20-15-10 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km 17.00 uur 60 km 19.00 uur

Romeins wandelen van Nijmegen naar Xanten

Nijmegen had al drie kortere Romeinse stadswandelingen. Onlangs is daar een grensoverschrijdende wandelroute aan toegevoegd, met als eindpunt het Duitse Xanten. De ca. 80 km lange route volgt grotendeels de oude noordgrens van het Romeinse rijk ('Limes') en is eind oktober officieel geopend.

Xanten is gesticht door keizer Traianus, de man waaraan ook Nijmegen haar stadsrechten dankt. Traianus moderniseerde tevens de toenmalige handelsweg tussen Nijmegen en Xanten, vanwege het strategische belang ervan. Langs de weg verrezen legerkampen, versterkingen, grafheuvels, villa's, badhuizen en steenbakkerijen. Behalve pretpark Tivoli is er weinig overeind gebleven; veel ruïnes moeten nog worden opgegraven. Om Romeinse overblijfselen te zien kan men beter een bezoek brengen aan de vele musea op deze route.

Toch krijgt de wandelaar die voor 2 euro het wandelgidsje aanschaft, een goed beeld van het reilen en zeilen in de toenmalige Neder-Germaanse provincie. Op 45 punten onderweg wordt stilgestaan bij historische bijzonderheden, deels in relatie tot het landschap met zijn stuwwallen en oude rivierarmen. Ook resten uit andere periodes worden behandeld. Verder bevat het gidsje twee globale routekaarten (een Nederlands en een Duits deel)

De dubbele Klever Tor te Xanten. Foto Henri Floor

en veel beeldmateriaal. Ook biedt het informatie over horeca, musea en overnachtingsmogelijkheden.

Het gidsje heet 'In de voetsporen van Traianus' en is verkrijgbaar bij de VVV van Nijmegen. Die is sinds kort verhuisd en onderdeel geworden van het Uitbureau aan Keizer Karelplein 32H.

Reisgenoot gezocht voor Israël

Constant Dedel is op zoek naar mensen die hem dit voorjaar willen begeleiden tijdens een 10-daagse rondreis van Trans-World door Israël, met een tweedaagse IML-wandeling in de Gilboa Mountains aan het slot.

Omdat zijn gezichtsvermogen geleidelijk aan steeds slechter wordt, acht de reisleiding het helaas niet meer verantwoord om Constant zonder begeleiding mee te laten gaan. Het wandelen op zich levert niet zozeer problemen op, maar wel de activiteiten daaromheen. Vooral bij excursies in drukke steden of bij ceremonies als de IML-prijsuitreiking, kan reisorganisator Ben van der Velden niet meer die extra aandacht bieden die nodig is. Daarom doet Constant een oproep aan iedereen die interesse heeft in deze reis en hem hierin wil bijstaan.

De heenvlucht vanuit Schiphol is 9 maart; op 18 maart vliegt men terug vanuit Tel Aviv. Er zijn excursiedagen gepland naar Masada en de Dode Zee, Jeruzalem (o.a. Yad Vashem, Knesseth), Haïfa en Acco, plus een wandelexcursie door het nationale park Ein Gedi. Aansluitend op de IML-wandelingen zijn er nog excursies naar het meer van Tiberias en Nazareth. Voor uitgebreide reisinformatie kan men contact opnemen met Ben van der Velden van Trans-World, 't Blik 95, 7141 TE Groenlo, 0544-463965 of ben@trans-world.nl, of surfen naar www.trans-world.nl

Constant Dedel is te bereiken via 035-5422607 of c.b.o.dedel@freeler.nl

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

Long Distance Walker

091 Huub Stheins	Eijsden	
092 Thijs Huijs	Kessel	
093 Patrick Krols	Turnhout (B)	RWV
094 Jan Asselberghs,	Vremde (B)	Wandelmee.be
095 Ludo Van De Wyngaert	Antwerpen (B)	Wygaerttreintje Antwerpen
096 Casper Seijn	Veenendaal	RWV/WS'78
097 Günter Kostmann,	Gangelt (D)	

Super Long Distance Walker

069 Huub Stheins	Eijsden	
070 Ben van Gestel	Raamsdonksveer	
071 Patrick Krols	Turnhout (B)	RWV
072 Günter Kostmann	Gangelt (D)	

Master Long Distance Walker

061 Jan Dokter	Hoorn	SV de LAT
062 Bertus van Ginkel	Waarder	RWV
063 Patrick Krols	Turnhout (B)	RWV
064 Günter Kostmann	Gangelt (D)	

40x Long Distance Walker

012 Con Bollmann	Venlo, RWV	
013 Gerrit Nederlof	Kaulille (B)	SV de LAT/RWV

50x Long Distance Walker

009 Marry Heuvelman-Goudriaan	Ouderkerk a/d IJssel	

75x Long Distance Walker

002 Gerrit van Haandel	Zeeland	OLAT

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Jan van Herwaarden

nieuw adres: de Thijencamp 6, 6905 CT Zevenaar

Mevr. Maria van Sleuwen-van den Tillaer

nieuw adres: Dotterbloem 17, 5427 BV Boekel

AANMELDINGEN

Mevr. Mia van Rooij

Duyn en Daelseweg 8, 5391 EE Nuland

Mevr. Antoinet Hanegraaf-Ondersteijn

Schoolstraat 8, 5391 AZ Nuland

Dhr. Frank Geubbels

Overloop 9, 5704 EK Helmond

Mevr. Rinda Scheltens

Zandscholtenmarke 9, 8016 LH Zwolle

Mevr. Toos Habraken-van Eck

Willem-Alexanderstraat 4, 5491 HV Sint Oedenrode

Mevr. Ardie van Bakel

Verwestraat 5, 5491 BX Sint-Oedenrode

Mevr. Marie-Anne Kuus-van de Wouw

Postbus 102, 5066 ZJ Moergestel

Dhr. en Mevr. Theo en Nellij van Hal-van Wagenberg

Orchideeenstraat 37, 5241 AG Rosmalen

Mevr. Ria v.d. Hoek-v.d. Heyden

Salviastraat 12, 5492 JP Sint Oedenrode

OPZEGGINGEN per 31-12-2006

Mevr. Nelly van Bommel, Veghel

Mevr. Wilma Timmermans-Petersen, Veghel

Mevr. Yvonne Deijkers, Tilburg

Mevr. Annie Schatorjé, Helmond

Dhr. Willy Reefs, Eindhoven

Dhr. Jacco Wolff, Best

OVERLEDEN

Dhr. Piet Boudewijns

Rembrandtstraat 8

5102 DK Dongen

IN MEMORIAM

Piet Boudewijns

„We hebben een maatje verloren“

Dat waren de treffende woorden welke Kees van Vessem uitsprak tijdens de viering in het crematorium bij gelegenheid van het afscheid van Piet Boudewijns.

Velen binnen OLAT en daarbuiten kenden Piet als een verwoed wandelaar waarmee je vele kilometers kon lopen en onderwijl een aangenaam gesprek voeren. In het bijzonder bij de dinsdagwandelgroep was hij een graag gezien iemand, een maatje.

Bij iedere dinsdagwandeling aanwezig, hoe groot de afstand van zijn woonplaats naar de plaats van de wandeling ook was. Niet alleen meewandelen, nee ook zelf ieder seizoen weer een of meerdere wandelingen uitzetten. Met veel, zonet met alle deelnemers van deze groep, had Piet op een of andere wijze een bijzondere persoonlijke relatie. Liefst zo'n 30 dinsdagwandelaars getuigden hiervan door hun aanwezigheid bij de uitvaart.

Tijdens een wandeling in Barneveld op 25 november viel hij en terwijl hij zich vruchteloos probeerde op te richten waren zijn laatste woorden gericht aan zijn wandelmaatje: "ik ben moe". Hij was niet slechts moe, onmiddellijk hierna zou een hartstilstand een einde aan zijn leven maken; uitgewandeld, zijn laatste stappen waren gezet. In het harnas gestorven zou je zeggen; mogelijk zou hij dat voor zichzelf in de toekomst hebben gewenst.

Dat hij echter nog niet van plan was om al op deze leeftijd het aardse te verwisselen voor het eeuwige moge blijken uit de vele plannen welke hij nog had. Zo bestelde hij vrijdag voor de wandeling in Barneveld nog de nodige apparatuur voor de verbouwing van zijn keuken in januari, hij had plannen voor de "80 van de Langstraat" in september 2007 enz. enz.

Piet, wij, de 'Wandelen op Dinsdag lopers', zullen je nog heel lang missen; je hoorde er gewoon bij. Rust zacht Piet, nu herenigd met je echtgenote.

-Kees van Iersel-

ONZE JARIGEN

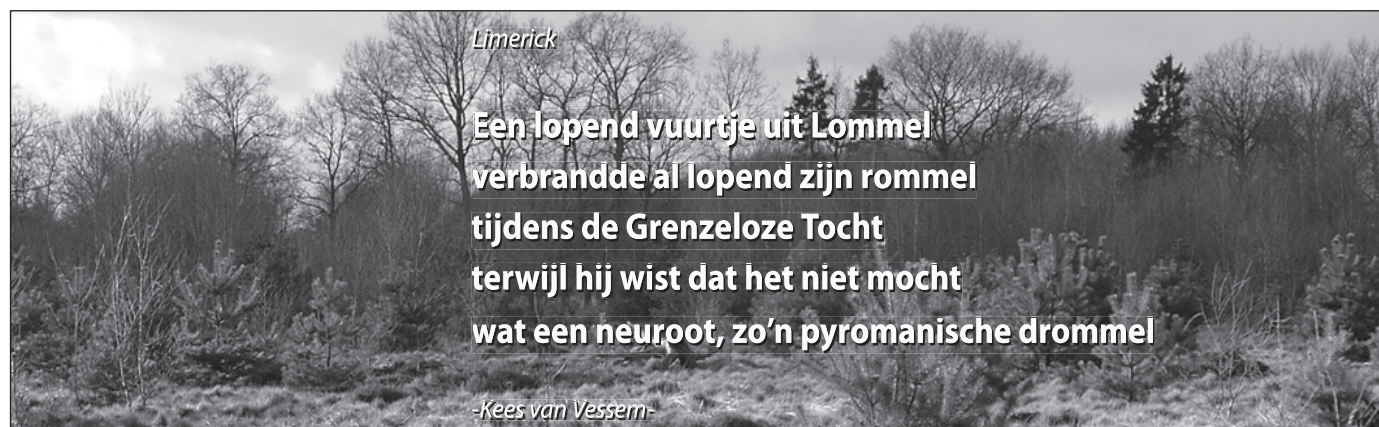
De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

15	Liesbeth Bekkers	Sint-Oedenrode
15	Mari van Hak	Sint-Oedenrode
15	Aad Huisman	Zoetermeer
16	Regina Martens - de Kok	Rijsbergen
16	Wim Vorstenbosch	Veghel
17	Nellie Leijssen	Eindhoven
18	Bertie Mennen - Boeree	Heteren
19	Andre Loos	Lelystad
20	Wim Suiskens	's-Hertogenbosch
20	Leo van der Heijden	Veghel
21	Toon van Cranenbroek	Nederweert
21	Dini van Asten	Son
22	Roel van der Wijst	Uden
22	Annelies Hellings	Eindhoven
23	Arie de Jong	Berlicum
23	Mirjam Kies	Eindhoven
23	Henk Spaan	Beek en Donk
23	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
24	Wilma van Buel	Milheeze
24	Ronald Menting	Eindhoven
24	Marijke van Bussel	Eindhoven
25	Diny van de Rijt - Groenen	Veldhoven
26	Dirk Dijkhuizen	Best
26	Peter van Erp	Sint-Oedenrode
26	Riet Wassenberg - Derks	Boekel
26	Franka Bouwmans	Best
26	Jordi Pauw	Heeze
27	Bep Ghijsens	Boxtel
27	Bert Bosmans	Valkenswaard
28	Michel van Krimpen	Maarssen
28	Jan Legius	Veldhoven
28	Toos Snoeijen - Verbeek	Heeze
28	Jennie v/d Hurk - Diender	Helmond
30	Reinout Raymakers	Oss
30	Bep van der Voort - van der Vooren	Uden
30	Antoon Asveld	Sint-Oedenrode
31	Oda Taks	Sint-Oedenrode
31	Hein Dirkx	Bladel
31	Bert van Hoef	Vierpolders

FEBRUARI

1	Diny van Rooy	Sint-Oedenrode
1	Martin Rijkers	Gemonde
1	Mieke van Eert - Brouwers	Heeze
1	Corrie de Louw	Nederwetten
1	Frank Geubbels	Helmond
1	Marie-Anne Kuus-van de Wouw	Moergestel
2	Winnifred van den Boom	Eindhoven
2	Wilma van Aggelen - Krekel Kelderman	Deurne
2	Bram Stelling	Eindhoven
2	Pierre Emans	Weert
2	Ingrid Brinksmas	Geldrop
2	Els Kleemans	Prinsenbeek
2	Nellij van Hal-van Wagenberg	Rosmalen
3	Ronnie Timmermans	Veghel
4	Christine van den Hurk - Kweens	Helmond
4	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
4	Marijke Duijvesteijn	's-Gravenzande
4	Wichen	Eindhoven
4	Nelly van Veghel	Veghel
5	Leona van der Hagen	Helmond
5	Rene Vries	Weert
6	Marcel Somer	Eindhoven
6	H. Vanderdonckt	Uden
7	Ernst Westerhoff	Drunen
7	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7	Mary Berkhof - Pfeiffer	Uithoorn
7	Janny Tijbosch - Waegemakers	Heeswijk-Dinther
7	Roderick Baart	Uden
8	Joop Wesseling	Berlicum NB
9	Cor Donkers	Nuenen
9	Frans Joosen	Best
9	Willem de Vries	Veldhoven
9	Jack van Dongen	Best
10	Ria van Breda	Haren NB
10	Henk Vink	Schelluinen
11	Martin de Wit	Leende
11	Jan Cortenbach	Shanghai
11	Paul Franken	Heeze
11	Gerda van Bakel	Sint-Oedenrode
12	Yvonne Hellings - Fraters	Helmond
12	Esther Sweelssen	Sint-Oedenrode
13	Berrie Nijnens	Deurne
13	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13	Ad van Laarhoven	Sint-Oedenrode

Winterserie Soerendonk belooft veel bijzonders

De winterserietocht in Soerendonk belooft om meerdere redenen heel speciaal te worden. Het is alweer enkele jaren terug dat OLAT in deze omgeving een tocht uitzette, maar nog niet eerder gingen we zó ver de Belgische grens over. Behalve afwisselend natuurschoon met bos, heide, natte gebieden en boerenland, zijn er onderweg ook veel culturele bezienswaardigheden zoals kastelen, grafheuvels en een watermolen.

De langste afstand (40 km) komt zelfs over een particulier terrein dat anders nooit wordt opengesteld voor wandelaars: landgoed 'De Lange Els' nabij Achel. Onze parkoersbouwer liep toevallig de eigenaar van dit landgoed tegen het lijf – zodoende. En Ad Verbakel heeft nog meer bijzonders weten te regelen, namelijk de schaapskooi van Staatsbosbeheer op de Grote Heide. Vroeger overnachtten daar de herders; nu mag het gerestaureerde gebouwtje voor één keer dienst doen als pleisterplaats. Extra comfort in het winterseizoen!

Maar hoofdzaak blijft het wandelen. Vanaf het startpunt in restaurant De Valk gaan alle afstanden in westelijke richting, naar het grote ven 't Goor. Van daaraf gaat het over kleine paadjes dwars over de Grote Heide. Daar is de wagenrust in de schaapskooi. Na de rust moeten de wandelaars op de 30 en 40 km een klein stukje teruglopen om dan door te steken naar de Beverbeekse heide. Dit natuurgebied ligt vlak over de Belgische grens.

Na het passeren van kasteel Beverbeek wordt de Haarterheide aangedaan. De 30 km splitst hier af en volgt een bospad aan de rand van het gebied. De 40 km duikt diep het bos in, waar zich nog grafheuvels bevinden uit de ijzertijd. Na dit bos

volgt een heel nat gebied, wat ook valt af te leiden uit de naam 'De Eilandjes'. De route schampt langs de bebouwde kom van Achel, eerst voorbij kasteel Katarinadal en dan over een grotendeels verharde weg terug in noordelijke richting, naar landgoed 'De Lange Els'. Via een poort gaat men dit landgoed binnen, en aan de andere kant verlaat men het weer bij de Topp, een oude toren.

Bij watermolen 't Mulke komen de wandelaars van de 30 km er weer bij. De route gaat dan door het bos en enkele kilometers langs de Warmbeek. In café De Bever is de horecarust. Dan volgt weer een stuk bos. Via de Binnenheide en het gebied Rozendaal komen de wandelaars terug op de Grote Heide, maar dan aan de westelijke kant. Waar dit natuurgebied overgaat in het Leenderbos haakt ook de 20 km weer aan.

Vlak voor de Hasselvennen draait de route richting Leenderstrijp, waar in D'n Hospes de volgende caférust is.

De terugtocht verloopt via de Strijper Aa, natuurgebied De Heide en landgoed Cranendonck met het gelijknamige kasteelraadhuus. Intussen zijn ook de 10 en 15 km er weer bij. Via buurtschap Winkel loopt iedereen terug naar Soerendonk.

-Mirjam Kies-

UIT DE MEDIA

„Pannenkoekenhuis? Ha, een natuurgebied!”

Bovenstaande kreet van Ivo de Wijs klonk ooit in het programma Vroege Vogels. Schrijver Guido t'Sas uit Best haalt hem met instemming aan in zijn web-column. Hij stelt het pannenkoekenhuis aan de rand van de Kampina verantwoordelijk voor een toevloed van wandelaars in dit 1500 hectare grote natuurgebied. Met name op zondag is het raak. „Dan staat de parkeerplaats 's ochtends al vol en dat blijft zo tot zonsondergang”, moppert hij. Maar ook de eigenaar van het gebied, Natuurmonumenten, krijgt een veeg uit de pan. Doordat er zoveel gemarkeerde routes zijn uitgezet, komt half Brabant hier de hond uitlaten (en lang niet altijd aangeliend), picknicken, huifkartochten maken, spoorzoeken en grazende runderen hinderen. Aldus Guido.

Toen de schrijver onlangs op een zondagse wandeling midden op de Kampina ook nog een mobiel koffietentje aantrof – met ronkend, door benzine gevoed stroomaggregaat – was de maat vol: voortaan komt hij er alleen nog doordeweeks. „Gelukkig kan ik me die luxe veroorloven.”

Bron: www.hhbest.nl/guido/

Mooi 'ommetje' is geld waard

Een ommetje van 3 tot 7 km door landelijk gebied kan geld opleveren. Landschapsbeheer Nederland looft 12 prijzen uit – in elke provincie één – voor het mooiste rondje om het dorp. Door ruilverkaveling, nieuwbouw en wegeaanleg zijn veel mooie oude paadjes op het platteland verdwenen. Met deze wedstrijd wil Landschapsbeheer de nog bestaande paadjes voor het voetlicht brengen.

Er valt minimaal 10.000 euro te verdienen; de bedenker van het allermooiste rondje om het dorp kan 30.000 euro tegemoet zien. Ideeën voor zo'n ommetje kunnen worden ingediend tot 1 maart 2007 via www.landschapsbeheer.nl; op deze site staan ook nuttige tips. De winnaars worden op 5 april bekend gemaakt.

Bron: tweevoeter.nl, 8 december '06

Clubkampioenschap OLAT leeft als nooit tevoren

In 2006 deden 109 OLAT-wandelaars actief mee aan een langeafstandwandeloctocht of prestatiewandeling. Onder hen 24 vrouwen. We mogen daarom stellen dat 10 procent van ons ledenbestand zich het afgelopen jaar daadwerkelijk een Oollandse Lange Afstand Tippelaar heeft getoond. Voorbeeldig is ook dat wij een kwart van deze actieve wandelaars tot het sterke vrouwelijke geslacht mogen rekenen.

Beperken we ons tot het prestatiewandelen, dus wandelen waarbij een exact bepaalde afstand binnen een scherpe tijdslimiet moet worden afgelegd, dan spreken we over 31 personen, waaronder 7 vrouwen. Evenals in het totale klassement gaat Marcelino Sobczak ook hier aan de leiding, op enige afstand gevolgd door Boetje Huliselan en Ernst Westerhoff.

De klasseringen in het prestatieklassement zijn enigszins beïnvloed door de bepaling dat zowel bij de voorjaarsserie als bij de najaarsserie slechts de best gescoorde tijd gold. Deze beïnvloeding is zeker voor Kees Lambregts en Henk Plasman nadelig geweest. Boetje kon in het afgelopen jaar minder presteren vanwege een ongeval. Klaas Bakker en Ron Timmermans kozen meestal voor een kortere afstand waar ons klassement niet in voorziet. Als beste dames in het prestatieklassement eindigden: Connie, Hanny en Henny. Mirjam viel het hele jaar graag op vanwege de laatste plaats en die prestatie leverde ze in Olland.

Zoals net voor de zomervakantie reeds duidelijk werd, wist Marcelino Sobczak het clubkampioenschap 2006 op zijn naam te schrijven. Was het eerst nog een spannende strijd tussen Ernst op de eerste plaats en de komende man Marcelino, uiteindelijk moest Ernst toch de eer aan zijn opponent laten. Tot het einde van dit kampioenschap mogen we de competitie tussen Ernst en Marcelino gerust een sportieve tweestrijd blijven noemen.

Specialisten en diehards

Wij realiseren ons dat, wil je echt meedoen om de bovenste plaatsen er welhaast geen vrij weekend meer over is om op verhaal te komen. Tussen de kortere en iets langere prestatiewandelingen door begint eind januari de echte uitdaging met de Bossche 100.

Marcelino Sobczak

Ruim een kwart van de 110 deelnemers in Den Bosch en omstreken is OLAT-lid en daarom telt het rijtje kampioenen al vanaf het begin een mooi allegaartje van specialisten en diehards. Jammer vinden wij het nog steeds dat onze eigen prestatietoetocht in Olland stevige concurrentie ondervindt van de Westhoek. Dat getuigt natuurlijk van kwaliteit in de Westhoek, maar met een constante bezetting op de diverse afstanden tussen de 5 en 50 km bewijst onze tocht in Olland toch ook dat wij een blijvende plaats op de wedstrijden prestatiekalender verdienen. Graag zouden wij daar dan ook iets meer belangstelling willen zien uit eigen kring. Kwistig zijn met extra punten zou een lokkertje kunnen zijn, maar dat zou de sportiviteit onder druk zetten. Wij blijven daarom ons best doen om 'Olland' een kwaliteitskeurmerk om te hangen door de mogelijkheid te bieden tot het leveren van mooie prestaties.

Ons clubkampioenschap is te zien als een samenspel tussen OLAT-deelnemers aan de tochten die we aan het begin van het jaar bekendmaken – en waaraan afhankelijk van de afstand of moeilijkheidsgraad punten zijn verbonden – en het doorgeven van deelname aan mij achter de computer of telefoon. Veel deelnemers melden zich met een kort praatje over de 'inhoud' van de tocht die ze gewandeld hebben. Door deze informatie mag ik me redelijk ge-

informeerd voelen en het is een mooie stimulans om geïnteresseerd te blijven en om af en toe zelf de schoentjes nog eens extra te poetsen. Helaas moest ik dit jaar verstek laten gaan.

Marcelino Sobczak wandelde een paar sterke Kennedymarsen waaronder Sittard, Someren en Waalwijk. Sportief en eensgezind waren Ernst en Marcelino bij de Kennedymarsen van RWV en de LAT; hier vonden zij de voorwaarden niet geschikt om flink uit te pakken. Bij het sportweekend in Schiedam en de Centuriontocht op het Isle of Man toonde Marcelino grote klasse. Ook voor het behalen van de Centurion-titel onze felicitaties.

Ernst Westerhoff

Ernst Westerhoff hoefde uiteindelijk maar weinig in te leveren. Bij alle grote wandelevenementen toonde Ernst dat hij de uitdaging aan zichzelf en de competitie met anderen aan de top nog wel een tijdje kan volhouden. Zijn surplus aan wandeltijd zet hij graag in om voor iedereen een voorbeeld te zijn, en door groot enthousiasme voor de lange-afstandswandelsport is hij vooralsnog een opponent waar terdege rekening mee moet worden gehouden. Ernst, proficiat voor je inzet en jouw mooie tweede plaats.

Sinds het afgelopen voorjaar is **Wim Frieriks** een wandelaar die geregeld zijn deelname meldt aan vooral de langste afstanden. Als je zijn korte biografie leest, weet je dat hij geen onbekende is in de wandelsport. Beter gezegd: hij behoorde 'vroeger' tot het neusje van de zalm. Na een pauze heeft hij de wandelschoenen weer aan en is een graag geziene gast bij wandeltochten in het

land en er buiten. Zowat het hele rijtje aan lange-afstandstochten en Euraudax schreef Wim het afgelopen seizoen op zijn naam. Bij ons behaalde hij daarmee een keurige derde plaats. Ik zie op zijn persoonlijke kalender dat hij ook komend seizoen weer veel van plan is. Even heb ik gedacht: **Hugo Prinsen** grijpt weer een prijs, maar op het laatste moment lukte dat niet. Een blessure gooide roet in het eten. Graag liet ik me door Hugo via de 'hotmail' op de hoogte houden, soms uitdagend: of ik nog wel eens uit m'n stoel kwam? Hugo, de plannen zijn er nog steeds! En voor het nieuwe seizoen staan ook voor jou weer mooie tochten op de lijst. Succes!

Dan ons volle respect voor de reeks prestaties die **Hanny Klumpkens** ook dit afgelopen seizoen weer heeft neergezet. Bij de B-100 liet ze nog verstek gaan voor mooier weer elders, maar dat was ook ongeveer de enige keer dat ze bij de een of andere super-afstand afwezig was. Om tussendoor iets tot rust

Mary Heuvelmans, Hanny Klumpkens en Hans de Vries

te komen benutte Hanny meestal een Kennedymars, maar in Someren zag ze 'het weer' niet zo zitten en zette de spurt erin. En zo kon Jack twee dagen later met trots melden dat 'ons Hanny' ruim op tijd was thuisgekomen! Met welhaast ontombare inzet handhaaft Hanny zich in de top tussen al die Manpower. Wij feliciteren haar met deze fantastische klassering en hopen dat zij in het nieuwe seizoen wederom van de partij zal zijn. Al is het misschien niet aan de top, toch zal haar naam waar dan ook op de lijst ons altijd met trots om haar vervullen!

Gerrit van Haandel heeft zich stilaan naar boven gewerkt. Hij was geen onbekende binnen de lange-afstandswandelsport, maar om voor jezelf een plezierig plaatsje te vinden binnen een nieuwe omgeving vergt enige gewinning. De wil om ieder weekend opnieuw de straat op te gaan om te

presteren is maar weinigen gegeven. Gerrit deed zijn best en slaagde daarin voorbeeldig.

Hans de Vries moest zijn tijd verdelen tussen werk, organiseren en wandelen. Het wandelen en organiseren moest hij af en toe een beetje temperen om op het werk niet in de knel te laten komen. Een prestatie op zich om dan toch nog een mooi plekje op de ranglijst bij elkaar te sprokkelen. Mooi werk, en succes op de weg naar de top.

Rolf Craanen, wie kent hem niet! In hart en nieren een Euraudax-liefhebber. Jammer voor Rolf zijn er alleen in Holland puntjes weggelegd voor een wandelhobby als de zijne. Jouw achtste plek op de ranglijst is eveneens een felicitatie waard.

Frances Rouppe van de Voort, een keer zijn volledige naam mag wel als je het presteert om al wandelend bij of voor OLAT bij de eerste tien te eindigen. Frances verdeelt zijn wandelkeuzes tussen presteren en lang volhouden; wat is het verschil kun je je afvragen, bij elkaar levert het in ieder geval een mooi aantal punten op. Proficiat.

Connie en Huub Raijmakers, altijd gelijktijdig over de finish. Alleen dit jaar haperde de machine van Huub even in Loon op Zand. En zoiets draag je toch mee tot het einde van de competitie. Dit jaar dus geen ex aequo voor het bekendste wandelchtpaar van Nederland. Vooral bij tochten met kwaliteit zijn ze van de partij, dus hun deelname aan zorgvuldig uitgekozen wandeltochten mag gezien worden als een keurmerk voor die tocht. Beiden nog veel mooie wandeljaren toegewenst.

Carry Ombelet

Carry Ombelet heeft ons verbaasd. Mooie resultaten bij Kennedymarsen daagden haar uit om uit te zien richting de 100 of 110 km, en dat lukte nog ook. Berentrots was ze op zichzelf en dat straalde door in haar mailtje. Trots zijn op jezelf mag toch! En dan die eindeloze tocht van Amsterdam naar Til-

burg. Regen, wind en uitputting, maar ze haalde de finish na 125 km doorzetten. Nooit weer? Carry probeert nu de 5 kilometer prestatie zo snel mogelijk tot een einde te brengen. Gefeliciteerd en vooral doorgaan!

Mart Douven meldt zich trouw na bijna elke Kennedymars. Soms is hij samen met zijn vrouw Mariet op stap geweest, maar dat hoeft van haar niet zo nodig bij al die marsen. Ik telde er 17 en nog eens 60 km in Boskant om erin te komen. Een deurdouwer pur sang. Beiden gefeliciteerd.

Wim van Gemert: als die altijd zin zou hebben waren diverse plaatsjes boven hem onveilig. Een trouwe wandelaar die met weinig moeite snel vooruit komt. Wim, volhouden.

Erik Dikken bouwde zijn persoonlijke competitie mooi op. Hij had een doel: goed presteren bij de Centurionwedstrijd op het Isle of Man. Het lukte hem, en hij is nu een van onze nieuwe Centurions. Een mooie reeks kwalificaties. Erik, mooi gedaan en proficiat.

Rob Keetlaer. Hij vergeet meestal te melden dat hij ergens geweest is. Dat gebeurde ook met zijn reeks stempels voor de Kennedywalker. In één klap had hij 75 Kennedymarsen op zijn naam staan, gelukkig niet allemaal in het afgelopen jaar. Rob, proficiat! In het Esperanto schrijf je dat waarschijnlijk anders, maar het is niet minder gemeend.

Henk Vink trof ik dit jaar maar weinig, dat is ook te merken aan zijn klassering. Toch Henk, je hebt nog mooi meegespeeld en volgend jaar misschien weer een paar plaatsjes naar boven!

Met **Sjef Koolen** wil ik deze keer mijn complimenten-reeks afsluiten. Het is duidelijk dat Sjef veel nieuwkomers heeft laten voorgaan. We moeten echter niet denken dat Sjef de pijp aan Maarten heeft gegeven. Zeker niet, want wandelen is nog steeds zijn lust en leven. Maar al die prestaties elke keer weer, dat hoeft niet meer zo nodig. Sjef, fijn dat je er nog steeds bij wilt zijn en we treffen mekaar waar dan ook.

En al die anderen – velen van jullie ken ik persoonlijk – hartelijk dank voor het meespelen. Wij zijn trots op jullie en gefeliciteerd. Hopelijk was jullie doorzetten een overwinning op jezelf. Ga zo door, en waarschijnlijk ontmoeten we elkaar wel ergens op een van die eindeloos lijkende wegen die we toch tot het einde willen voltooien.

Met veel groeten,

-Ad van Asten-

Eindstand OLAT-clubkampioenschap 2006

1	Marcelino Sobczak	19710	38	Evert v Ampting	2260	75	Louis Claassen	610
2	Ernst Westerhoff	18015	39	Jan Vogelsangs	2195		Theo Tromp	610
3	Wim Freriks	14520	40	Kees Mol	2160		Hans van Grol	610
4	Hugo Prinsen	13860		Peter Rijkers	2160		Frans van Horrik	610
5	1 Hanny Klumpkens	11280	42	9 Mariette v Ampting	2120		Henry Gerrits	610
6	Gerrit van Haandel	10070	43	Peter Koolen	1890		Wim Brooymans	610
7	Hans de Vries	9045	44	Jan Warrink	1870	81	Servee Derks	600
8	Rolf Craanen	8620	45	Ronald Iliohan	1770	82	Ron Timmermans	575
9	2 Connie Raijmakers	8120	46	Jack Hendriks	1710	83	19 Mieke Raaijmakers	515
10	Frances Rouppe vd Voort	8030	47	10 Janny den Braber	1580	84	Pe Everaerts	360
11	Huub Raijmakers	8005	48	Piet van Buul	1530		20 Caroline Dinnissen-Vernie	360
12	3 Carry Ombelet	7255	49	Jan Dinnissen	1440		Wesley vd Gouw	360
13	Mart Douven	6630	50	Marco v Heel	1430		Rien v Ginkel	360
14	Wim van Gemert	6100	51	Wil Timmermans	1420		Henk Frijters	360
15	Erik Dikken	5435	52	Henk Plasman	1410		Willem Steenbakkers	360
16	Rob Keetlaer	5150	53	Wim vd Wittenboer	1405		Fred Fisser	360
17	Henk Vink	4530	54	Piet Bernaerts	1365		Jos Raaijmakers	360
18	Sjef Koolen	4515	55	Ben Duin	1330		Jan van der Zanden	360
19	Hans Pranger	4430		Hans van Ginkel	1330	20	Riet Emans	360
20	Boetje Huliselan	4410	57	Ad Verbakel	1290		Peter vd Ven	360
21	Jelte van der Zee	4300		Cor v/d Heijden	1290	20	Corry Nettekoven	360
22	Gerrit Arfman	3920	59	11 Maria vd Oetelaar	1220		Ted Liebregts	360
23	Claude Herman	3540	60	12 Doortje vd Akker	1135		Louis Vernie	360
24	4 Coby Visser	3360	61	Kees Punselie	1110		Hans Bontekoe	360
25	Frits Mennen	3190	62	13 Maria van Hoek	1080		Frans Smits	360
26	Kees Lambregts	3100	63	14 Josee Schimmel	970		Jan van Boerdonk	360
27	5 Mariet Douven	3020		Jan van Houtum	970	101	Henri Floor	350
28	Co Tops	2835	65	15 Sonja Arfman	950	102	Rien Taks	270
29	Rini Welten	2770	66	Frits v Duijnhoven	835	103	Tony van Duijn	250
30	Klaas Bakker	2755	67	Bart Lutke Schipholt	725		Wiebe Boverhoff	250
31	6 Anja van Kempen	2620	68	Theo Gijzen	720		Geert van Dijk	250
32	7 Henny van de Haring	2495		Andre Loos	720		Tjeu vd Kerkhof	250
33	Ad Mollen	2445		Wim Coolen	720	23	Nelly van Bommel	250
34	Theo Klanke	2430		Gerrit Legierse	720		Ton van Dijk	250
35	Gerard Meeuws	2410	16	Monique Barten	720	109	24 Mirjam Kies	50
36	8 Nicole Nacken	2370	73	17 Jeannette v Boerdonk	680			
37	Paul Canters	2335	17	Jans v Griethuizen	680			

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
14 jan	Amsterdam	de LAT	Winterserie LAT, 20 km prestatiewandeltocht en 5 en 10 km snelwandelen op baan. Op nieuwe locatie bij Atletiekver. AV23, Radioweg 89, Amsterdam. Start 12.00 uur. Inschrijven bij start. Info: 020 690 00 36 of www.delat.nl
28 jan	Amsterdam	de LAT	Winterserie LAT, 25 km prestatiewandelen en 5 en 10 km snelwandelen op baan, zie 14 jan.
4 feb	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen+10 km prestatiewandelen, Langepad 16. Start 11.00 uur. Inschrijven bij start. Info: Hans van der Knaap: 010 -466 20 15 of Gijs den Ouden: 0181 - 62 40 46 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
11 feb	Amsterdam	sv de LAT	Winterserie LAT, 30 km prestatiewandelen en 5 en 10 km snelwandelen op baan, zie 14 jan.
24 feb	Zaandam	AV Zaanland	NK 3000 meter junioren & masters indoor. Sporthal de Vang; alleen voorinschrijving via Hans de Vries.
4 mrt	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht, zie 4 feb.
11 mrt	Olland	OLAT	Snelwandelwedstrijden en prestatietochten op de weg Ook voor de sportieve wandelaars. Ontmoetingscentrum "De Holm" Past. Smitsstraat 40. 50 km: 10.30 uur, 30 km: 11.30 uur, 10 & 20 km: 13.30 uur, 5 km: 14.30 uur. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u. Voorinschrijven kan tot 1 maart op www.olat.nl of bij Hans de Vries. Na-inschrijving bij start is ook mogelijk.
18 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan, Langepad 16. Heren 13.15 uur, Dames en junioren 12.30 uur, inschrijven voor 1 maart, info: zie 4 februari

Programma OLAT-clubkampioenschap 2007

januari

7 jan	Rotterdam	R V	Pres.	10 km	schema
14 jan	Amsterdam	LAT	Pres.	20 km	schema
26 jan	Den Bosch	B100	L.A.	100-110 km	430-460 Bonus: 150
28 jan	Amsterdam	LAT	Pres.	25 km	schema

februari

4 feb	Rotterdam	RWV	Pres.	10 km	schema
11 feb	Amsterdam	LAT	Pres.	30 km	schema
24 feb	Horst	Eur	Eur	75-100-125 km	350-430-510

maart

4 mrt	Rotterdam	RWV	Pres.	10 km	schema
10 mrt	Roosendaal/Zevenbergen Westhoek	L.A.		80-100-110km	360-430-460
11 mrt	Olland	OLAT	Pres.	5-10-20-30-50	schema Bomus: 25-50-100-200-500
18 mrt	Cromvoirt	OLAT	L.A.	60 km	250 Bonus: 100
24 mrt	Amsterdam	LAT	Pres.	42.195 m	100 Bonus: g200;z175;b150

april

07 apr	Sittard	KMS	L.A.	80 km	360 schema binnen 13 uur
14 apr	Castricum	LAT	L.A.	60 km	250
21 apr	Loon op Zand	HvB	Pres.	15 uur/95 km	95 km=350 Bonus: schema boven 95 km
21 apr	Haarlem	Eur	Eur	100 km	430
27 apr	Dordrecht	RWV	L.A.	80 km	360

mei

5 mei	Hengelo	HWU	L.A.	75 km	350
05-mei	Bocholtz	NOAD	L.A.	135 km	550
11-mei	Hilversum	LAT	L.A.	80 km	360
11-mei	Etten-Leur	SKE	L.A.	80 km	360
16-mei	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	Bonus: 360
19 mei	Weert	OLAT	Pres.	100 EM	schema Bonus: 500 106<->144 km Bonus: 500 100 km schema Bonus: 400 50 EM schema Bonus: 350 50 km schema Bonus: 300
26 mei	A Paulowna	KM	L.A.	80 km	360

juni

2 jun	B op Zoom	V-tippelaars	L.A.	75-80 km	Bonus: 350-360
8 jun	Steenwijk	TIGO	L.A.	80 km	360
15 jun	Rijsbergen	KMR	L.A.	80 km	360
16 jun	Vlissingen	WIK	L.A.	65 km	300
16 jun	Gulpen	Veldl.	L.A.	75 km	350
16 jun	Amsterdam	LAT	L.A.	150 km	600
23-jun	Veere	t Za	L.A.	60 km	250
24-jun	Afferden	DWS	L.A.	60 km	250

juli

7 jul	Someren	JOEK	L.A.	80 km	360 Bonus: schema binnen 13 uur
28 jul	24 u Engeland	Cent	L.A.	160 km	schema Bonus: 150

augustus

3 aug	Geldrop	OLAT	L.A.	80-110 km	360-460 Bonus: 250
18 aug	Melderslo	MKM	L.A.	80 km	360
18 aug	Breda	BBB	L.A.	80 km	360
24 aug	Goeree Omloop		L.A.	110 km	460
25 aug	Texel Rondje		L.A.	60 km	250
25 aug	Leerdam/J.Ambon		L.A.	60 km	250

september

1 sep	Amsterdam	HvB	L.A.	125 km	510
2 sep	Nieuwegein	HvB	L.A.	67 km	325
7 sep	Zeewolde	ZtotZ	L.A.	110 km	430 Bonus: schema binnen 19 uur
8 sep	Waalwijk/Langstr		L.A.	80 km	360 Bonus: schema binnen 13 uur
14 sep	Haaksbergen	DIO	L.A.	80 km	360
15 sep	Nijmegen	RWV	L.A.	160 km	630
21 sep	Bergeijk	KMB	L.A.	80 km	360
22 sep	Bennekom	Eur	Eur	75 km	350
28 sep	Leerdam/Glasstad		L.A.	80 km	360
29 sep	Leusden	Eur	Eur	75-100-125-150 km	350-430-510-600

oktober

5 okt	Maasland/M'sland		L.A.	80 km	360
6 okt	Cuijk/65 Land		L.A.	65 km	300
7 okt	Tilburg	HvB	Pres.	alle afstanden	schema
12 okt	Waalwijk 82		L.A.	75-100-110 km	350-430-460
13 okt	BergenDal	LAT	L.A.	60 km	250
20 okt	St.Oedenrode	OLAT	L.A.	160-120-80 km	630-495-360 Bonus: 400
w 24 okt	De Lier	Eur	Eur	75 km	350
26 okt	Bocholtz	NOAD	L.A.	100-110 km	430-460

november

3 nov	Amerongen	Waai	L.A.	60 km	280
4 nov	Rotterdam	RWV	Pres.	10 km	schema
16 nov	Horst	Eur	Eur	75-100 km	350-430
18 nov	Rotterdam	RWV	Pres.	10 km	schema

december

2 dec	Rotterdam	RWV	Pres.	10 km	schema
PM	Plombieres		L.A.	110 km	500

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie.

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij: Ad van Asten 0499 47 37 67/ a.asten1@chello.nl

WINTERSERIE RWV IN ROTTERDAM OP 3 DECEMBER 2006

Op 3 december heeft RWV voor de derde keer dit seizoen snelwandeldwedstrijden en prestatiewandeltochten georganiseerd op een parcours nabij de Kralingse Plas. Voor de derde keer in successie wist Jacques van Bremen de 10 kilometer op zijn naam te zetten.

Van onze vereniging deden drie leden mee op deze afstand: Henk Plasman, Kees Lambregts en Marcelino Sobczak. Zij liepen alle drie dit seizoen voor de tweede keer mee en ieder was weer iets sneller dan de eerste keer. We zijn benieuwd hoelang zij die lijn kunnen vasthouden.

Op de 5 kilometer stond een zeer gemêleerd gezelschap van maar liefst 22 deelnemers aan de start. Ons lid Carry Ombelet kon een tempo van ruim 8 km/uur handhaven en wist drie andere deelnemers in de wedstrijd goed partij te geven. Ruim binnen de 37 minuten had zij deze afstand volbracht. Nog nooit eerder heeft Carry zo snel in een wedstrijd gewandeld.

En OLAT-lid Ron Timmermans wist voor de derde keer de 3 kilometer te winnen. Hij wandelde een dikke 10 km/uur en was daarmee ook weer sneller dan de vorige twee keren.

Jordi Huntjes tijdens de 5 km in Olland

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in Rotterdam

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	49:04	12,2
2	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	50:51	11,8
3	Henk Plasman	Gen. Mich./OLAT	1957	51:53	11,6
4	Kees Lambregts	OLAT	1959	52:54	11,3
5	Robert van Bremen	RWV	1982	54:44	11,0
6	Fred Röhner	Unitas	1950	57:17	10,5
7	Marcelino Sobczak	OLAT	1968	57:45	10,4

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in Rotterdam

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ronald Maas	RWV	1987	25:48	11,6
2	Theo Koenis	sv de LAT	1971	27:40	10,8
3	Jasper Westhof	Viking (Nor)	1991	29:44	10,1
4	Liesbet de Smet	Duffel (B)	1982	30:52	9,7
5	Michiel Westhof	Viking (Nor)	1937	30:52	9,7
P4	Carry Ombelet	OLAT	1971	36:39	8,2

Winterserie RWV: 3 km snelwandelen in Rotterdam

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ron Timmermans	RWV/OLAT	1982	17:12	10,5
2	Jordi Huntjens	av Unitas	1995	21:44	8,3

HOUTWIJKKERSTLOOP FLEVO DELTA: 10 KM SNELWANDELEN TE DRONTEN, 16 DECEMBER 2006

De atletiekvereniging Flevo Delta organiseerde 16 december de Houtwijkkerstloop in Dronten:

Om 13:00 uur klonk het startschot en stoven zo'n 800 hardlopers en 19 snelwandelaars weg.

De snelwandelaars moesten allemaal 10 km afleggen. De hardlopers konden kiezen uit verschillende afstanden. 267 van hen – waaronder Klaas Bakker – hadden voor de 10 kilometer gekozen.

Jacques van Bremen wist de snelwandeldwedstrijd te winnen in 48:54. Hij wist daarmee zo'n driekwart van de hardlopers (200 hardlopers om precies te zijn) op deze afstand achter zich te houden. Van onze vereniging deed Boetje Huliselan met de snelwandeldwedstrijd mee. Hij bouwde zijn race goed op en wist zelfs de tweede helft iets sneller te lopen dan de eerste helft. In het laatste deel kon Boetje nog menig hardloper inhalen of voorblijven. Na ruim een uur passeerde hij de finishlijn. Op dat moment waren ook nog 47 hardlopers op deze afstand onderweg.

Klaas Bakker, hier tijdens de snelwandeldwedstrijden in Tilburg

Klaas Bakker had hardlopend ruim 55 minuten nodig voor de 10 kilometers. Met dit resultaat was Klaas de snelste hardloper boven de 60 jaar.

Houtwijkkerstloop Flevo Delta: 10 km snelwandelen

Plaats	Naam	Plaats	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	Elst Gld	1984	48:54	12,3
2	Pedro Huntjens	Urmund	1967	50:27	11,9
3	Victor Mennen	Echt	1963	53:38	11,2
4	Robert van Bremen	Nijmegen	1982	55:21	10,8
5	Hans van der Knaap	Rotterdam	1972	56:31	10,6
13	Boetje Huliselan	Vught	1955	1:01:41	9,7

Houtwijkkerstloop Flevo Delta: 10 km hardlopen

145	Klaas Bakker	Vught	1937	55:23	10,8

18 November 2006

Sinterklaasocht in Gouda

Als laatste training voor de OLAT-winterserietocht in Eersel koos ik deze tocht uit van w.s.v. DES uit Gouda. Zij hadden een vrij ruime starttijd voor de 25 kilometer, tot 11 uur. Dus kon ik er na 9 uur op mijn gemak naar toe reizen. Dat gemak werd overigens iets minder gemakkelijk toen er weer een aansluitende trein in Utrecht weg bleek te zijn, waardoor ik een half uur later in Gouda aankwam.

Daar kon ik kiezen tussen een buslijn naar het startlokaal, of een uitgepijld route. Als fanatiek wandelaar koos ik natuurlijk voor dat laatste. Het startlokaal was de kantine van een handbalclub. Het was maar een bescheiden bouwkeet; waarschijnlijk had de club betere tijden gekend. Ook DES had waarschijnlijk betere tijden gekend. De club bestond al meer dan 50 jaar, maar was 10 jaar geleden op sterven dood toen zowat het hele toenmalige bestuur de pijp aan Maarten gaf.

Nu werd het weer door enthousiaste medewerkers drijvende gehouden, maar die beseften ook wel dat zij het ook niet te lang meer zouden kunnen exploiteren. Had meteen een leuke binnekamer: een gratis T-shirt. Een gegeven paard mag je niet in de bek kijken. Dit had ik dus wel moeten doen, want maat L was net iets te bescheiden voor mijn afmetingen.

Laten we na dit enigszins lange intro toch maar enkele volzinnen besteden aan de wandeltocht zelf. De eerste 4 kilometer gingen door de bebouwde kom van Gouda, en we liepen zo veel mogelijk door parkachtige gedeeltes en langs water. Daarna kwamen we langs een recht kanaal, waar enkele roeiers (boten met 3 à 6 personen) hun beste beentje voorzetten, pardon met hun spanen een zo snel mogelijke tijd over de 100, 200 en 400 meter probeerden neer te zetten.

Na enkele honderden meters dit kanaal overgestoken, en nu waren we in Reeuwijk. Aan de andere kant stonden enige loodsens voor grotere boten en ook winkels waar je watersportartikelen kon kopen. Ook stonden er wat dure panden, met prachtige daktuinen. Ondanks de nabijheid van een drukke weg zal het daar zeker goed toeven zijn.

Na 400 meter lopen aan de andere kant sloegen we linksaf, en nu kwamen we aan het begin van de Reeuwijkse plassen. Eerst links nog langs een gracht, waar aan de overkant een aantal va-

kantiehuisjes stond, maar na passage van een bossage aan de rechterkant liepen we ruim tien minuten langs een groot meer.

Aan het eind van dat pad kwamen we weer op een weg, die parallel aan het meer liep aan de noordzijde.

Weer tien minuten later kwamen we bij restaurant 'Het Vaantje'. Hier mocht je de meegebrachte boterhammen niet

opeten, maar om een kop soep of een uitsmijter te bestellen was ook geen optie, want dan was je altijd meer dan 6 euro kwijt. Dat krijg je in zo'n plassengebied; er zijn maar weinig horeca-ruimtegelegenheden, dus je moet roeien met de riemen die je hebt. De zon (18 graden) inspireerde me om op het terras een trappistje te nemen, daar vreegen ze een redelijke prijs voor.

Daarna kwam er een lang stuk van 13 kilometer. Je hebt in zo'n plassengebied weinig mogelijkheden om zijpaden in te slaan, dus je bleef heel vaak op het verharde lopen.

Treinen en reigers

Een van de zaken die mijn aandacht de eerste veertig minuten na 'Het Vaantje' bezighielden waren de vele intercity-, snel- en goederentreinen, die op een afstand van 250 meter voorbijreden of -raasden. Ook trouwens wel mooi: de

reigers en de zwanen die je soms op een afstand van 5 à 10 meter passeerde, en die zich – tenminste als jij je niet te opvallend gedroeg – niets van je aantrokken. Vooral de reigers waren de moeite waard, die zie je in het Brabantse niet zo veel.

Na vijf kwartier liepen we naar een houten standaardmolen, dit keer over een koeienpad (beton). Bij die molen gingen we een grasdijk op, die door koeien en schapen begraaft werd. Van een paar wandelaars had ik op de rust gehoord dat dit een moddergeschuifel zou gaan worden, maar dat viel best wel mee. Ook moest er over wat hekjes geklommen worden, maar die waren op de vingers van een hand te tellen.

Nu hadden we het verste punt gehad, en ging het terug naar 'Het Vaantje'. Weer over verharde wegen. Dit was eigenlijk toch meer een fietsgebied. Het is dat het weer dit jaar eind november zo mee zat; met iets meer wind en regen zou het hier echt niet zo leuk lopen zijn. Nog een paar kasten van huizen in aanbouw gepasseerd, voor een van die gedochten was zelfs de weg nog met metalen platen versterkt. Dit soort woningen moet men hier niet te veel neerzetten, dat is horizonvervuiling.

Na 21 kilometer weer terug bij 'Het Vaantje', weer dezelfde vloeibare boterham genomen als tweeneenhalf uur geleden. Nog wel een paar wandelaars gezien, maar je merkte wel dat de tocht op zijn eind liep. Een parcourscontroleur had zelfs nog een splitsingspijl vlak bij het restaurant weggehaald. Bofte ik dat de tocht morgen weer gelopen zou worden: de rest zou men laten hangen.

Een kwartier voor sluitingstijd de finish bereikt. Hier had men nog een speculaaspop voor mij. Sinterklaas, naar wie de tocht vernoemd was, had niet op mij gewacht. Was niet erg, ik geloofde toch niet in hem. Na ongeveer een half uur nog wat hebben zitten buurten met de organisatie, werd ik door een van hen naar de trein teruggebracht.

Het was een geslaagde tocht, maar wel als kanttekening daar bij zetten, dat ook het weer en de watervogels daar aan bijgedragen hebben!

-Peter van de Ven-

Mijn Himalaya-trektocht (2)

Zaterdag 17 september

Ik heb redelijk geslapen, maar nog altijd last van mijn maag. Dus vandaag geen ontbijt van pannenkoeken met eieren, maar wat thee en een reep chocola. Die ligt minder zwaar op de maag. Vanaf Hangkar beginnen we aan de grote klim naar de hoogvlakte van Nimaling.

We stijgen snel en dat op 4200m. Het is erg zwaar, maar dat geldt voor de hele ploeg. Boven zien we nog een enkele gier rondvliegen. Na nog even geklommen te hebben belanden we in wat lijkt op een maanlandschap: grote rotsblokken en geen begroeiing meer. We steken weer wat stroompjes over, en komen op een hoog punt aan bij de twee meertjes van Tsigu. Hiervandaan hebben we een formidabel uitzicht op de Kang-Yatse, die erg mooi weerspiegelt in het turkoois kleurige water van het meer.

Hier rusten we een tijdje, om daarna wel minder steil maar toch nog regel-

matig te stijgen en te dalen tot we aankomen in een dal op 4650 meter hoogte. De zon schijnt maar er waait een erg koude wind. Je hebt hier op deze hoogte weinig zuurstof in de lucht.

Het uitzicht is prachtig zo tussen deze machtige bergtoppen. Er loopt een kudde yaks. Deze zijn niet te benaderen, maar uit de verte kunnen we toch wat foto's maken. Wat een dieren, met een vacht die tegen de kou kan. Wij hebben iets minder weerstand. Daarom wachten wij wel in de tent in de slaapzak tot het avondeten klaar is. Daarna met

mutts en thermisch ondergoed onder onze pyjama en een hete drinkensfles de slaapzak in. Zo moet het lukken vannacht. Morgen hebben we een rustdag (denk ik).

Zondag 18 september

Vannacht heerlijk geslapen en er maar eenmaal uitgeweest om te plassen. Dan doe ik een regenbroek over mijn kleren aan, anders bevries je zowat. Het heeft vannacht behoorlijk gevoren.

Na het ontbijt besluiten we om toch maar iets gaan te doen. De meerderheid wil wel naar de gletsjer die nog zo'n 400 meter hoger ligt. Ik ga mee maar weet nog niet of ik helemaal naar boven klim, want morgen komt er nog zo'n dag van 400 m klimmen en die pas wil ik over.

We gaan met z'n allen op weg, maar na 230 meter geklommen te hebben vind ik het welletjes en besluit samen met Sjan terug te keren. Mannu gaat met ons mee en langs een andere weg lopen we terug.

Het is er erg kaal en koud op de berg en als we goed en wel terug zijn steekt er een sneeuwstorm op. Dus vlug in onze tenten, we krijgen van Mannu nog wat warme limonade, en kruipen daarna met kleren en al in de slaapzak. Maar eerst heb ik de tent dichtgedaan, omdat ik bang was dat hij weg zou waaien, zo ging het te keer!

Na enige tijd komen ook de anderen terug, en volgens Wilma had ik niets gemist, want het was boven zo mistig dat je de gletsjer toch niet kon zien. We hebben samen maar in onze slaapzakken en een boek de storm af liggen wachten. Wel had ik medelijden met de gidsen die telkens de sneeuw van de tent kwamen kloppen. En ook zij hadden het koud.

Na de thee kropen we weer in onze tenten. Dat deden we ook na het avondeten, de kruik in bed en de wollen muts op, dan lukte het wel. En maar hopen dat je er 's nachts niet uit hoefde om te plassen, want dat was geen pretje! Zodoende was het toch nog een rustdag geworden.

Maandag 19 september

Toen we vanmorgen door de opening van de tent naar buiten keken was het stralend weer. De zon scheen en de lucht was blauw. Gelukkig, want vandaag trekken we over de hoogste pas

heen. Het is wel ijzig koud en de eettent is al afgebroken, dus moeten we in de open lucht ontbijten, maar je went overal aan.

Na het ontbijt en de warme thee – die je vlug op moest drinken omdat hij anders in de mok bevroor – gaan we op pad, de uitdaging tegemoet. De eerste helft gaat redelijk, maar als we aan de laatste honderd meter beginnen heb ik bijna geen adem meer. Er is hier maar 50% zuurstof en het gaat dan ook erg moeizaam. Sjef blijft bij me, samen met Didi, die op een gegeven ogenblik mijn rugzak overneemt en dat scheelt al een stuk.

Na enige tijd kom ook ik boven, en het gevoel dat je dan hebt is niet te beschrijven. De triomf dat je dit hebt bereikt (al zou het 't laatste zijn wat je in je leven hebt gedaan) is onvergetelijk.

Het is koud, maar het uitzicht is niet te beschrijven, zo mooi.

We blijven nog even genieten, maar moeten dan verder. We lopen vandaag nog zo'n 20 kilometer, maar dat is overwegend dalen. Soms zitten er toch nog ferme klimmen in, maar die zijn allemaal maar kort, dus dat valt reuze mee. Nu loop ik mee in de kopgroep, want

dit is een makkie voor mij. Na enige tijd zien we weer de bewoonde wereld: een klein dorpje waar ze bezig waren om het graan binnen te halen. Als we langs een schooltje lopen, komen er een paar kinderen naar buiten met papieren of we de school willen sponsoren. Natuurlijk leggen we wat geld bij elkaar. Het is voor een erg goed doel, menen wij. En de kinderen zijn erg blij.

Om ongeveer 17 uur komen we op onze laatste kampplaats aan op 3600 meter. Het is er koud, maar lang niet zo erg als gisteren toen we nog boven waren. Na het diner wordt afscheid genomen van de paardenmensen en de keukenploeg, want die gaan morgen naar huis. Onze gidsen gaan nog mee tot in Leh. Gelukkig, want je bouwt toch een band op met die jongens en dan valt afscheid nemen niet mee.

De paardenmensen zijn trouwens erg verdrietig. Er is gisterenmorgen boven op de Nimaling-vlakte een paard gestorven van uitputting en kou, en dat is voor deze mensen hun broodwinning. Niet erg leuk dus. We voelen met hen mee.

Dinsdag 20 september

Deze morgen pakken we alles voor de laatste keer in. Vandaag gaan we naar de grootste boeddhistische tempel van Ladakh. Na overleg besluiten we te gaan lopen. Het is ongeveer 12 kilometer, dus dat moet kunnen, denken we allemaal.

Het eerste stuk is een fluitje van een cent: afdalen over een asfaltweg, maar dan gaan we een binnenweggetje op, dat zo'n 200 meter stijgt en erg rotsachtig is, en waar veel zand ligt. Hier had niemand op gerekend, en de stemming daalt behoorlijk. We krijgen na een tijdje het dorpje Hemis in zicht, waar de tempel ligt. In dit dorpje is een waterpomp, waar we de was doen. De pomp doet ook dienst als ontmoetingsplaats. Hier rusten we even.

Als we eindelijk bij de tempel zijn geven we onze rugzakken vast af. Deze gaan in de busjes die klaar staan om

ons straks naar Leh te brengen, zodat we morgen nog een hele dag hebben om wat bij te komen van de trektocht. De tempel is prachtig en het is weer een beleving om al die energie te voelen (mijn handen tintelen geweldig). We mogen geen foto's maken binnen, maar de boeddha's zijn indrukwekkend, evenals de tekeningen die in de tempel staan afgebeeld.

Hierna gaan we met taxi's terug naar Leh. Mijn bergschoenen heb ik niet meer nodig en ik geef ze aan Mannu, die er erg blij mee is. Ook Didi heeft erg slechte schoenen aan en die geef ik roepies om nieuwe te kopen. Ze hebben het echt verdiend, vind ik.

Als we in Leh aankomen heeft men in hotel 'La Palma' de waterketels warm gestookt, zodat we allemaal kunnen douchen. Wat is dat lekker na zo'n trektocht en wat is het lang geleden dat we ons redelijk hebben kunnen wassen! Alle balkons hangen vol met slaapzakken en slaapmatjes (want alles stinkt). 's Avonds gaan we in een Tibetaans restaurant eten. Wat een luxe! Het eten smaakt verrukkelijk. Na tien dagen in de bergen waarderen we dat erg.

Woensdag 21 september

Vandaag een rustdag. Wat cadeautjes kopen voor thuis. Ook zijn we de berg op geklommen naar het paleis. Dit wordt helemaal in oude staat hersteld. Er was nu niet zo veel te zien, maar het uitzicht daarboven is wel prachtig. 's Avonds naar huis gemailld dat alles goed was, dat de trek erop zat en dat ik hen nu toch wel erg mis.

Donderdag 22 september

Vannacht erg slecht geslapen. Op mijn elleboog zit een grote bult en hij doet erg pijn. Volgens mijn slaapmaatje Wilma heb ik een ontsteking. Dus dat wordt koelen en pijnstillers innemen want ik wil niet naar een dokter. Zo probeer ik het uit te houden tot ik weer thuis ben. Om 5 uur naar het vliegveld, als alles goed gaat vliegen we vandaag naar New Delhi. Maar hier is niets zeker, dus we zien wel. →

→ Alles gaat echter goed en we komen zonder problemen in Delhi aan, in hotel Broadway. Een mooi hotel, alleen staat het tegenover een moskee waar vier luidsprekers naar buiten gericht staan. Ook geiten en koeien lopen hier rond met alle gevolgen van dien.

's Middags naar de tentoonstelling van Gandhi geweest, erg indrukwekkend. Wat was dat een man, om stil van te worden. Ook zijn graf hebben we bezocht.

En weer ervaren hoe Delhi is: een miljoenenstad waar het verkeer erg hectisch is. Het is een hele klus om zonder kleerscheuren over te steken. Ook de armoede valt weer erg op. Zelfs kleine kinderen bedelen in lompen en wonen onder een brug. Dat doet je erg pijn, en je beseft dan hoe goed wij het hebben. Wat moet hier nog veel gebeuren om de toestand te verbeteren! Ik hoop dat het ooit zover komt.

Morgenvroeg om 7 uur vertrekken we richting Agra. Ik kan niet zeggen dat ik het erg vind om deze stad te verlaten, en toch ben ik ook blij het gezien en meegemaakt te hebben, want naast armoede is er ook heel veel moois in deze stad.

Vrijdag 23 september

Vandaag met de bus naar Agra om daar een van de zeven wereldwonderen te bekijken: de Taj Mahal. De reis duurt zo'n zes uur maar verveelt niet. Het landschap verandert steeds. Onderweg in een klein winkeltje wat chips en koekjes gekocht, en zo hebben we tussen de middag toch nog wat te eten.

We komen om 2 uur aan en worden ondergebracht in een erg luxe hotel, het mooiste van de hele reis.

Na ons wat te hebben opgefrist en wat te hebben gegeten, gaan sommigen met de bus naar de verlaten stad. Maar met z'n zessen besluiten wij om naar

het Agra Fort te gaan, zodat we morgen wat meer tijd hebben. Dit fort is gebouwd door ene Shah Jahan, wiens vrouw overleden was en voor wie hij in 1632 de Taj Mahal heeft laten bouwen als grafmonument. Op deze manier was hij toch dicht bij haar.

Het fort is prachtig. Er zijn zalen die uit louter marmer bestaan. De muren zijn mooi bewerkt door kunstenaars, en dat alles in marmer. We kijken onze ogen uit. Dat liefde ook na de dood zo kan voortduren.

Als we die avond willen gaan eten in de stad onweert het geweldig. Dit hebben we nog niet meegemaakt, maar nu hebben we dan ook alle weertypen gehad: regen, mist, vorst, hitte en sneeuw.

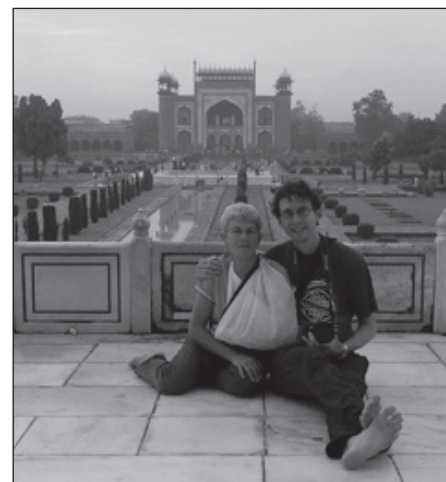

Zaterdag 24 september

Vandaag gaan we al vroeg op weg. We willen de zonsopgang zien bij de Taj Mahal. We arriveren op tijd maar dan begint de ellende pas. De controle is erg streng; vooral vrouwen worden helemaal onderzocht, en waarom mogen de heren zo door?

Dus de zonsopgang halen we niet, maar de Taj Mahal is er niet minder indruk-

wekkend door. Wat een pracht, het geheel is opgetrokken uit marmer en er zijn duizenden edelstenen in verwerkt. Het graf van de vrouw van de Shah bevindt zich onder in een grafkelder en is geheel van goud. Deze vrouw was erg geliefd in India. Zij bekommerde zich om de armen en hulpbehoevenden. Zij werd door de bevolking op handen gedragen. Men heeft de architect die de Taj Mahal ontworpen had zijn ogen uitgestoken, zodat hij nooit meer hetzelfde kon maken. Wij zijn erg onder de indruk van de geschiedenis van dit

paleis als ook van de pracht ervan. Ook de tuinen zijn schitterend aangelegd.

Na ons bezoek aan de Taj Mahal was het inpakken geblazen en met de bus terug naar Delhi. We zouden om 8 uur terugvliegen naar huis via Arabië, Londen en Schiphol. Maar ook deze keer ging het mis. Om 8 uur kregen we te horen dat het vliegtuig vertraging had opgelopen en pas om 10 uur zou landen. Om 10

uur kregen we te horen dat de vlucht niet doorging: het vliegtuig kwam niet meer. Iedereen baalde ontzettend: wat nu? Na overleg met onze reisleiding ter plaatse konden we met Air France mee; die zou om 1 uur vertrekken. Dus al onze bagage weer overgeboekt naar Air France en wachten op nieuwe tickets, en ook onze passen moesten we weer afgestaan om opnieuw te kunnen boeken. Air France was al een tijdje aan het boarden en wij hadden nog niets. Op het laatste nippertje kwamen de tickets en onze passen en konden we

door de controle. Ook dat nam nogal wat tijd in beslag, zodat toen we eindelijk bij het vliegtuig aankwamen de deuren gesloten waren. Na nogal wat lawaai gemaakt te hebben mochten we eindelijk binnen. Nu vlogen we non-stop naar Parijs en na een tussenstop van een paar uur verder naar Schiphol. Iedereen was maar wat blij om weer op Nederlandse bodem te zijn.

Einde van dit verhaal. Wat een vakantie! ik ging voor het avontuur en dat heb ik ten volle beleefd.

-Anny van Langen-

OLAT op het internet

We kunnen er niet omheen: er wordt beweerd dat wij een goed clubblad hebben (als redactielid ga ik dat natuurlijk niet zelf verkondigen), maar nu de computer al weer 2 decennia lang een stempel zet op het dagelijkse leven, zijn er steeds meer leden, die regelmatig de OLAT-site bezoeken. Hoeveel maal de site sinds haar bestaan bezocht is, is helaas niet op de site te zien, maar met rond de 900 leden zal een getal van 10.000 consulten best wel mogelijk zijn, en wie weet, kan daar best wel nog een nulletje bij gezet worden.

Wist U dat ons OLAT-nieuws ook een digitale evекnie heeft: OLAT-nieuws webeditie? Hierdoor kunt U al vrij snel na het sluiten van de redactievergadering achterhalen, welke onderwerpen (personen, tochten etc.) er in het nummer van de komende maand aan bod komen.

Deze voorbeschouwing zou eigenlijk in de linkerkolom bij inhoud moeten staan, maar heeft een prominente plaats in de linkerbovenhoek.

Een van de items bij inhoud zijn de OLAT-leden. „Fijn”, denkt U dan, altijd wel makkelijk een namenlijst, maar het gaat hier om personen, die zelf een wandelsite opgezet hebben, al dan niet in combinatie met andere hobbies. Een paar „beroemdheden”, die ook regelmatig in ons papieren blad verschijnen, zijn Theo Tromp en Henri Floor en Coos Verburg. Maar daarnaast hebben we ook nog Willy Timmermans, Jeanette & Vincent, Rob Keetlaer, Wesley van der Gouw, Wim Freriks en Coby Visser. Sommigen vinden het niet belangrijk, dat hun familienaam direct op de site te vinden is, de een blinkt uit in het schrijven van uitgebreide verhalen, terwijl de ander de voorkeur geeft aan foto's. Een probeert je zelfs nog een dure auto te verkopen, maar ze doen in ieder geval allemaal hun best, om ons mee te laten genieten van al het mooie, wat het wandelen kan bieden.

Nu vroegen wij ons als redactie af, of er misschien nog meer personen zijn, die hun eigen pagina op internet hebben, die op wandelgebied boeiend genoeg is, om de andere leden er van mee te laten genieten. Zeg niet te snel: „Mijn schrijfstijl is zo belabberd, of mijn pagina is zo rommelig, daar hebben de meeste mensen toch niets aan.” Zelfs ondergetekende, die in 20 jaar misschien 2 OLAT-bladen volgeschreven heeft, schrijft in eerste instantie voor zijn eigen lol, en hoopt dat hij daar anderen ook een plezier mee doet. En zo zal dat ook met internetpagina's zijn. Mocht je je http-adres willen doorgeven, dan kan dat naar mij a.ven570@chello.nl maar ook naar het OLAT-Email-adres.

Hopelijk kunnen we in het volgende nummer onze lezers op een aardig aantal 'nieuwe' internetpagina's wijzen. Ik ben benieuwd!

-Peter van de Ven-

Ria van Gestel: de gangmaakster op dinsdag

‘Een vrouwenhand en een paardentand staan nooit stil’, zo luidt een oud gezegde. Over paarden gaan we het hier niet hebben, maar wel over een vrouw die deze volkswijsheid dagelijks in praktijk brengt: Ria van Gestel. „Een initiatiefrijk persoonkje”, zegt men over haar bij het Wandelen op Dinsdag, waar ze al een jaar of zeven behoort tot de vaste deelnemers. Met haar gekke invallen geldt Ria zelfs als gangmaakster van de groep. En ook alweer heel wat jaartjes zet zij voor het WoD zelf diverse routes uit in de buurt van haar woonplaats Den Dungen.

„Als ik ‘m uitzet is het extra druk. De mensen weten intussen wel dat we dan over héle smalle paadjes lopen. En ik ken allerlei bijzondere plekjes, zoals ‘n achteraf cafeetje stampvol oude dingen, heel gezellig en spotgoedkoop. Dat moet je echt weten, anders zie je het niet.” Een andere favoriet van haar is een theehuisje bij Haanwijk.

Bij gelegenheid organiseert Ria iets speciaals. Dan is ze pas echt in haar element. Zo was ze een jaar geleden als Kerstman verkleed en leerde ze de groep kerststukjes maken op basis van oude binnenbanden, plastic deksels en yoghurtbekers. Want Ria weet overal nog wel iets nuttigs en moois van te maken. Maar het klapstuk was de Verrassings Safari van afgelopen zomer: een dag vol hindernissen, spelletjes en opdrachten die werd afgesloten met een barbecue op het erf van de burens.

„Eerst had ik alles uitgezocht om te kijken hoeveel het ging kosten. Twintig mensen hadden zich ingeschreven. Ze moesten allemaal een zwempak meenemen, een handdoek, bestek en een bord. Iedereen dacht: waarom een zwempak? Dat was om het spannend te houden, het was helemaal niet nodig. Om de Esche stroom over te steken had ik een roeiboortje geregeld, met schipper erbij. Er konden telkens vijf mensen overgezet worden – daar zaten er trouwens ‘n paar tussen met heel erge watervrees. Bij het gilde van Sint-Michielsgestel gingen we kleiduiven schieten. Anneke Lieven is toen koningin geworden.” Een andere opdracht was om een lied of gedicht te maken, om ‘s avonds bij de barbecue voor te dragen.

„Ik ben de enige in de groep die dit soort dingen verzint”, zegt Ria. „Als het Wandelen op Dinsdag tien jaar bestaat, doen we weer zoiets. Dat is pas ergens in 2009, maar het programma zit nu al helemaal in mijn hoofd. Maar ik verklap niks, hoor!”

Gemene knie

Ria woont in een piepklein maar comfortabel huis, aan een doodlopend weggetje in het buitengebied tussen Sint-Michielsgestel en Den Dungen. Ze hoeft de deur maar achter zich dicht te trekken om te gaan wandelen. Drie keer per week gaat ze ‘een blokje om’, minstens een uur. Vaak met de buurvrouw van de boerderij naast haar, maar ook wel in haar uppie. Het liefste loopt ze door de bossen; het platteland om haar heen boeit haar minder, misschien omdat ze er al zo lang woont. Gelukkig is er in haar omgeving ook genoeg bos te vinden.

„Ik was vijftig toen ik met wandelen begon”, vertelt Ria. „Mijn man Piet leefde toen nog. We hebben het samen opgepakt, de Steffenberg verkend en zo. We hadden pas drie keer gewandeld toen hij plotseling stierf. Daarna ben ik met een vriendin doorgegaan. Het Pieterpad in etappes, en vanuit Den Bosch de lange-afstandspaden naar Roermond en naar Visé. Vooral om te oefenen

voor de Vierdaagse.” Twaalf keer liep ze die uit, en alle speldjes heeft ze op een strook stof vastgenaaid. Een meter herinneringen.

Ria is inmiddels 66 en gestopt met Vierdaagsen. Een ‘gemene knie’ maakt zwaardere tochten onmogelijk. „De laatste keer in Nijmegen moest ik lopen met pijnstillers. Om extra rust te nemen lag ik er al om negen uur ‘s avonds in, maar dan kon ik toch niet goed slapen. Wandelen op slaaptabletten en pijnstillers hoort niet, vind ik. Dus dat doe ik niet meer.”

Maar bij het Wandelen op Dinsdag laat Ria (bijna) nooit verstek gaan. „Als ik niet kan lopen, kom ik wel op de koffie. Zo had ik een keer mijn enkel gebroken en werd ik opgehaald door Piet Boudewijns, die nu helaas is overleden, en neergezet op het terras van de Hut van Mie Pils. Daar zat ik dan met mijn been omhoog te wachten tot de groep er was. Die dag ben ik hartstikke bruin geworden.”

Voorlopen van WoD-routes doet Ria alleen als het in de buurt van Den Dungen is, of als ze op de dag zelf verhinderd is, wat zelden voorkomt. Haar eigen wandelingen controleert ze wel vier of vijf keer. „Vervolgens gaan we nog een keer met z’n zessen controleren. Toch kun je verrassingen nooit helemaal voorkomen. Voor 7 november had ik de Steffenbergroute uitgezet. Tot aan de pauze – bij de politiehonden-opleiding – ging alles goed. Maar daarna bleek dat het gebied bij de Steffenberg in één week tijd compleet was omgegooid! Ze hadden paden ontoegankelijk gemaakt met snoeihout, zodat we een omleiding moesten volgen met steile stukjes erin. Dat was met die knie van mij bijna niet te doen; de anderen moesten mij ophijsen. En verderop stuitte we ineens op een sloot die er nog niet was.”

Op een andere wandelroute had een boer zijn weiland vergroot waardoor een paadje was verdwenen. „Ik denk dat hij af wilde van de crossfietsers”, vermoedt Ria. „Maar wij balen ervan. Ze moeten van ons’ padjes afblijven!”

Beschuit met muisjes

De kennismaking met de WoD-groep staat Ria nog helder voor de geest. „Eind ‘99 was ik lid geworden van

Ria van Gestel met pop gemaakt van gehaakte plastic tasjes, waarvan ze eerst reepjes knipt

OLAT en toen ben ik meteen begonnen met de dinsdagwandelingen. Die eerste keer was het startpunt in Kaatsheuvel. Gooide ik mijn auto dicht met per ongeluk de sleutel er nog in! Toen moest ik de ANWB bellen om na afloop terug te kunnen. Ik had ook geen brood meegenomen voor onderweg. Wist ik veel, ik had het blaadje niet gelezen.”

Wandelen op Dinsdag trekt door de jaren heen steeds meer deelnemers. „Toen ik begon gingen er rond de 20 mensen mee. Tegenwoordig komen er wel 40 tot 50 man, het is echt groot. We hebben wel geprobeerd om de groep op te splitsen, maar dat werkt niet”, zegt Ria. „Zelf loop ik het liefste voorop. Dan kan je meer het tempo bepalen. Het klinkt gek, maar achteraan moet je harder lopen.”

Wat Ria het meeste waardeert is de saamhorigheid in de groep. „Heeft iemand iets te vieren, dan wordt er getrakteerd op peperkoek of beschuit met muisjes. Het is altijd gezellig. Soms heb ik pijn in m'n kaken van het praten en lachen. Ook buiten de wandelingen is er veel onderling contact. Als iemand iets heeft, bellen wel elkaar. En onlangs op de begrafenis van Piet Boudewijns

waren we met wel dertig man aanwezig.” Verder worden er wandelervaringen uitgewisseld, zoals op de Compostela-avond van Anneke en Herman Lieven, die met een dertigtal geïnteresseerden ruim bezocht was. Bijna allemaal OLAT-leden, onder wie nogal wat toekomstige Santiago-gangers. Op 12 december kregen zij in Sint-Oedenrode een voorproefje met foto's op een groot scherm geprojecteerd. Ria van Gestel was natuurlijk ook van de partij.

Behalve wandelen heeft Ria nog veel meer hobby's, waaronder het kweken van kanaries. Verder is ze heel bedreven in handwerken. Daarvan getuigt onder andere het in fijne kruissteekjes geborduurde 'Laatste Avondmaal' dat bij haar aan de muur hangt. Meer dan een jaar werk zit erin. En sinds haar wandelgenoten weten dat Ria wenskaarten maakt van theelabeltjes, spaart de hele WoD-groep theezakjes voor haar. „Daar maak ik bijvoorbeeld kerstkaarten van en die verkoop ik weer voor 'n kwartje. Ik moet nou eenmaal iets te prullen hebben.”

-Mirjam Kies-
tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Steeds meer teken besmet met bacterie

Sinds begin 2006 doet de Wageningse universiteit onderzoek naar het voorkomen van teken in de natuur, en dan vooral om te kijken hoeveel er daarvan besmet zijn met de Borrelia-bacterie. Het is deze bacterie die de ziekte van Lyme kan overbrengen op mensen, met alle nare gevolgen vandien.

Elke maand worden er op 25 plekken in Nederland teken gevangen in het kader van dit onderzoek. Na een klein jaar turven zijn de resultaten niet bemoedigend: 10 tot 30 procent van de teken blijkt besmet met Borrelia en is dus gevaarlijk voor de mens. De kans om ziek te worden van een beet is veel groter dan de onderzoekers tevoren hadden verwacht.

In tien jaar tijd is het aantal Lyme-patiënten bijna verdrievoudigd. In Nederland zijn er nu al 17.000 geregistreerd. Zij lijden aan artritis of hebben blijvende neurologische klachten. Afgelopen jaar meldden zich 73.000 mensen bij de huisarts omdat zij waren gebeten door een teek. Als daarbij de ziekte wordt overgedragen, gaat dat meestal gepaard met een kenmerkende rode kring op de huid.

Bron: NRC Handelsblad, 16-12-06

Verzilverde wandelsokken

Wandelen op zilver is in opmars. Dat constateert althans een verslaggever van NRC, die op internet het laatste nieuws zocht op het gebied van wandelsokken.

Hoe het precies werkt weet nog niemand, maar in diverse onderzoeken is vastgesteld dat zilver-ionen de huid beschermen tegen eczeem en tevens onaangename zweetluchtjes tegen gaan. Zelfs de technische bollebozen op het ministerie van Economische Zaken steken er hun handen voor in het vuur (zie www.twanetwerk.nl). Over bijwerkingen bij langdurig gebruik is nog niets bekend. Behalve in sokken worden met zilver-ionen verrijkte weefsels ook toegepast in ondergoed en zelfs in pleisters.

Bron: NRC Handelsblad, 10-11-06

Een onverwachte ontmoeting

Op dinsdag 5 december hadden zich 50 wandelaars zich verzameld in de Jacobushoeve te Vessem. Dit keer was het trefpunt niet gekozen als start- of rustpunt voor de pelgrimage naar Santiago de Compostela, maar voor een meer profane wandeling van ruim 20 km door de bossen en velden rondom de Acht Zaligheden. Alhoewel... acht zaligheden, 5 december en St. Jacobus verspreiden samen natuurlijk wel een geur van heiligheid.

De naam Acht Zaligheden is afgeleid van de naam van 8 dorpen in de omgeving die allemaal op „sel” eindigen en in deze vroeger zo straatarme streek liggen. De „selligheden” werden dan ook spottend „zaligheden” genoemd, te weten Eersel, Kneysel, Duizel, Steensel, Reusel Hulsel en Netersel. Wat is dan de achtste zaligheid? Nou, dat is het dorp dat in de volksmond Winterseel heet, maar tijdens de formele naamgeving verbasterd werd tot het deftiger klinkende Wintelre.

Tijdens de koffie vooraf schetste broeder Fons van der Laan in een welkomstoespraakje de doelstelling van de Jacobushoeve, een initiatief dat hij opstartte na zijn bedevaart naar Santiago. ‘Ontmoeting’ stond hierbij centraal. Dat woord was wel van toepassing, want Wandelaars Op Dinsdag komen overal vandaan om elkaar te ontmoeten in een gezamenlijke wandeling en eerlijk gezegd word er dan heel wat ‘afgebuurt’.

Daarna werd er 1 minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan Piet Boudewijns, die 10 dagen tevoren tijdens een wandeling plotseling kwam

te overlijden. Piet was een trouwe deelnemer aan de wandelingen op dinsdag en zijn plotselinge heengaan was voor velen een onverwachte schok.

Onverwachte ontmoeting in winderig weer

Voortgejaagd door de storm in zeer winderig weer vertrokken we even na tien. Nadat we het dorp achter ons gelaten hadden trokken we met een boog weer terug naar de bebouwing, alwaar onder een grote luifel een goedheilig-

man de hele reis vanuit Spanje ondernomen had om zijn volgelingen met speculaas en warme chocolademelk te verrassen. De voorste lopers viel de eer te beurt zijn ring te mogen kussen. Volgens kwade tongen waren er voor de laatste lopers alleen de vellen van de

chocolademelk overgebleven maar uit nader onderzoek bleek dit een insinuatie te zijn van een wandelaar met een slecht geweten die zo schielijk zijn chocolademelk opdronk om maar snel uit de buurt van de Sint te komen, dat hij zijn mond verbrandde. Vandaar.

De route liep langs Toterfout en Halfmijl, waar we een aantal grafheuvels uit de vroege bronstijd (± 1350 v.C.) bekeken. Dit zijn opgehoogde graven in de vorm van een ronde heuvel, omringd met een of meer kransen van palen. Rond 1950 zijn deze graven onderzocht en gerestaureerd.

De route voerde langs – nee, niet erdóór, al hadden velen dat gewild – het papegaaïendorp in Veldhoven, waarna we uitgewaaid konden lunchen in campingcafé ‘t Caves.

Wie schetst onze verbazing toen de Sint hoogstpersoonlijk onze lunch kwam inzegenen. Gezeten op een bar kruk luisterde hij minzaam naar een anti-dinsdagwandelaar die in een gedicht zijn steun kwam vragen tegen het groeiende aantal overal loslopende dinsdagwandelaars. Toen echter bleek dat de Sint zélf een dinsdagwandelaar was, ging de dichter snel door de zijdeur af. →

Piet van Buul stelt zich voor..

De OLAT-vrijwilligers die al wat langer meelopen in de verzorging kenden hem wel. „En sommigen heb ik zelfs zien opgroeien, zoals Esther van der Velden”, zegt Piet van Buul, sinds 1982 lid van OLAT. Het was dan ook vooral voor de nieuwelingen dat hij zich met een uitgebreide, persoonlijke brief voorstelde als hun nieuwe coördinator. Piet heeft deze taak overgenomen van Marinus, die vele jaren zorgde dat de posten onderweg goed bemant waren en hun werk ook goed konden doen.

„Afgelopen jaar vroeg Marinus mij of ik niet iets kon betekenen voor OLAT, en ik heb toegezegd dat ik wel in de verzorging zou willen zitten. Ik ben toen meteen maar gebombardeerd tot opvolger van Marinus bij de winterseries”, schrijft Piet, die op dit vlak al de nodige ervaring heeft opgedaan bij atletiekvereniging Olympia Eindhoven. Met zijn vrouw Fon en vele andere vrijwilligers bemant hij ook ieder jaar een verzorgingspost tijdens de Marathon van Eindhoven. Daarom weet hij ook hoe belangrijk de inbreng is van ervaren vrijwilligers. „Zouden jullie mij willen bijstaan en mij een beetje attenderen op wat ik vergeten ben”, luidt zijn oproep aan hen.

Inmiddels heeft Piet twee winterseries achter de rug en het is hem goed bevallen. „Al heb ik me voorgenomen om minder kilometers te gaan maken met de auto. Die eerste keren reed ik wel 100 kilometer op en neer tussen de posten, om te zien of alles goed ging en of ze iets tekort kwamen. En om te helpen met afbreken.” In december geen winterserie en ook geen Piet – die zat in Winterberg voor zijn jaarlijkse skivakantie – maar op 21 januari in Soerendonk gaat hij er weer tegenaan. Per winterserietocht zijn er 13 of 14 mensen nodig in de verzorging, waarvoor geput kan worden uit een poule van wel 25 vrijwilligers. Piet schrijft die allemaal aan en

roept ze op. Verder bestaat zijn taak uit inkoop, voorraadbeheer en de verdeling van levensmiddelen op de posten.

Zelf beoefent Piet vele vormen van loopsport. Als hardloper voltooid hij in zijn jonge jaren minstens 85 halve marathons en daarnaast liep hij indertijd bij OLAT veel lange afstanden, tot aan de 100 km toe (beste tijd 12 uur en 15 minuten). „Toen de kinderen kwamen vroeg mijn vrouw of ik me niet kon toeleggen op het hardlopen, omdat ik dan niet telkens zo lang weg was vanwege het wandelen. Haar wens heb ik gerespecteerd en vanaf 1992 ben ik me gaan toeleggen op marathons.”

Daarbij speelde nog iets mee: hij had zichzelf beloofd om vóór zijn vijftigste (op 1 mei 2002) zijn vijftigste hele marathon te lopen. „Dit is me gelukt, maar met een

blesure waar ik nu nog last van heb.” Hardlopen gaat wel weer, maar hij moet het voorzichtig opbouwen. Daarom houdt Piet het voorlopig bij baantrainingen en wedstrijden van 22 tot 24 kilometer. „Nou ja, wedstrijden – ik loop voor mezelf. Als ik mijn prestaties verbeter is 't goed. En wandelen zal altijd de hoofdmoot blijven.”

Op verzoek van de twee jongste telgen zijn zij in 2002 gaan trainen voor de Vierdaagse. Zou Mam dat wel kunnen, vroegen de kinderen zich af. „Ze wisten niet dat Fon vroeger met mij ook afstanden liep tot 40 km en dat zij in Zwitserland en Diekirch al diverse keren de 2-daagse had gelopen”, schrijft Piet. Na drie Vierdaagsen vonden de kinderen het welletjes. Maar Piet en Fon wandelen lekker verder. „Samen zijn we bezig met de GR5; in mei/juni gaan we van Diekirch naar Nancy lopen. Met volle bepakking, want we slapen in het vrije veld of op een camping. Net wat voorhanden is.” Zodra ze over een aantal jaren het eindpunt Nice gehaald hebben, willen ze het jaar erop in één ruk doorlopen naar Santiago de Compostella. Piet en Fon hebben nog iets om zich mee bezig te houden: hun zoon Peter (ook OLAT-lid) is uitgezonden naar Uruzgan. Hij helpt bij de wederopbouw; zij zijn hier heel actief in de 'TFU2-commissie' (wat staat voor Thuis Front Uruzgan). „Pas na drie weken kregen we zijn eerste mailtje”, vertelt Piet. „Hij zit in Tarin Kowt en als ze op patrouille zijn, is er wekenlang geen contact mogelijk. Nee, ik maak me daar niet druk over; ik ben zelf ook een avonturier. Zolang je niks hoort is 't goed.”

-Mirjam Kies-

→ Water en nog meer...

De tocht liep verder langs het Groot Meer, een ven, waardoor de omgeving heringericht is, zodat allerlei planten en loofhout weer een kans krijgen op te schieten langs de oever in plaats van de eentonige rijen dennenakkers. Het droge najaar viel af te lezen aan de waterstand, die minstens een halve meter lager was dan gebruikelijk rond deze tijd.

Maar nog meer dan de lage waterstand viel een in het rood geklede figuur op die met wapperende mantel en heen en weer zwaaiende mijter boven op een

uitzichtpunt zich stug met één hand aan zijn staf vasthield en in de andere een grote zak met snoepgoed torste.

Driemaal raden wie. Nee, geen stoute kinderen!

Smikkelen ging het verder. De Buikheide over, langs het water van de Kleine Beerze. Deze lag vol met riet. Een suggestie om een rietvlot te bouwen om zodoende St. Nicoolaas een alternatieve terugtocht naar huis aan te bieden strandde op de wetenschap dat de Kleine Beerze naar het noorden stroomt en Spanje zuidwaarts ligt. Toen de wind wat ging liggen kwam er

nog meer water in de vorm van regen. Gelukkig was de Jacobushoeve niet meer veraf.

Als gedenkwaardig slot van deze bijzondere dag was er voor iedereen nog een Jacobusbrood, door broeder Fons deze middag nog zelf gebakken, waarna 50 paar handen Jos en Els Scheepers met een applaus bedankten voor het organiseren van deze mooie en leuke tocht.

-Kees van Vessem-

Foto's Winnifred van den Boom en Anneke Lieven

Joop Reichenfeld had het lef en liep de Afrikaweg!

Een sponsorwandeltocht door Drenthe in de vorm van Afrika (2)

Woensdag 24 oktober: Odoorn -> Coevorden (Somalië -> Mozambique)

De volgende dag doet Maria om half zeven de lamp in de koude sporthal alweer aan. Ik speel met het scorebord voor klok.

In de Boshof stond het ontbijtbuffet alweer klaar. De Odoornse middenstand sponsort middels fruit en blarenpleisters. Zelfs de kaaskraam voor de deur sponsort met een kilo kaas.

Deze koude dag begin ik met mijn nieuwe, waterdichte schoenen.

Ik kan nog net een foto maken van de opkomende zon, voordat die in de mist verdwijnt. Onderweg een stoel van fruitkistjes. Verder zie ik niet veel, ook al doordat mijn bril constant beslaat. Het natte graspad is een mooie test om te kijken of de schoenen inderdaad

waterdicht zijn. Wanneer de routebeschrijving niet helemaal duidelijk is, moet ik maar logisch nadenken en kijken naar voetsporen van voorgangers. Al hinnikend loop ik op het ruiterspad verder. Naast de Albertdinamolens staan drie lakenvelder koeien. Via Noord Sleen kom ik in Sleen. Ik bel even naar huis en loop langs een reclamebord voor stramme stijve spieren; die heb ik 's ochtends wel een beetje. In Sleen passeren we de zoveel-ste Rabobank (ze zouden eigenlijk hoofdsponsor moeten worden, zo vaak lopen we er langs en wordt die in de routebeschrijving genoemd).

Bij 't Haantje begint al de gemeente Coevorden, maar wij mogen nog wat kilometers lopen voor we in Coevorden zijn. We lopen stukjes van het Pieterpad. Van alle lange-afstandswandelpaden had ik deze eigenlijk voor het laatst willen bewaren.

In Dalen ga ik naar de VVV - waar ze het Drents kwartierke kennen: een medewerkster neemt ruim een kwartier extra lunchtijd - om een kaart van ZO Drenthe te kopen. Meteen vul ik bij de plaatselijke super mijn voorraad colalight blikjes aan. De zon komt door en ik begin mijn hiel te voelen op de nieuwe (ietwat nog stugge) schoenen.

In dit deel van Nederland kijken ze vreemd op als je gedag zegt. Een knikje volstaat ook wel. In de Hoeksteen in Coevorden wachten we na 30,2 km wandelen op de coördinator van de gastgezinnen. Op de kaart teken ik een route voor Madagascar. De Afrikaweg lopen en dan Madagascar overslaan, dat kan niet vind ik.

In plaats van een warme douche kies ik ervoor om nog ongeveer 30 km te gaan fietsen, om Madagascar op de gps te zetten. Tot half zeven heb ik de tijd, dan is er een maaltijd in de Hoeksteen. Ik probeer aan een fiets te komen. Op station Coevorden is geen fietsverhuur, dan naar de VVV, die verwijst door naar twee fietswinkels. Een tweedehands fiets/scooterverkoper (Engelage) zit op de hoek, dan bedenk ik opeens dat ik geen paspoort bij me heb, dat heb ik in de auto laten liggen en die is terug naar 's-Hertogenbosch. Hoe kan ik dan een fiets huren?

Ik probeer het met de Afrikaweg. Ik

kom de winkel binnen en vertel van de sponsorwandeltocht voor een project in Ghana. En dat ik graag Madagascar ook op de gps wil zetten, maar om te wandelen heb ik te weinig tijd, of ik een fiets kan huren, maar ik heb geen identiteitsbewijs bij me. De verkoopster wil het adres van mijn gastgezin, maar zelfs dat weet ik niet. Dan maar de organisatie bellen, en met mijn eigen adres erbij is het goed.

De vrouw vertelt ook nog over pastoor Lucassen die jaren als missionaris in Ghana heeft gewerkt. Ze sponsort mij middels een fiets, maar de winkel sluit al om 5 uur, dat ga ik niet redden. De volgende dag kan ik hem inleveren, maar de winkel gaat pas om 2 uur open; dan ben ik aan het wandelen en al bijna in Dedemsvaart. Dat probleem los ik dan later wel op, bedenk ik, en ik fiets al richting Schoonebeek over de Europaweg (we liepen toch de Afrikaweg?) via een mooi fietspad langs de Schoonebekerdiep (de grens met Duitsland). Daar in Duitsland veel windmolens en jaknikkers.

De omtrek van Madagascar is bij mij 11,6 km. Tevreden en met wind mee 'vlieg' ik weer terug naar Coevorden, alwaar het eten vervroegd is naar zes uur. Gelukkig ben ik net op tijd. We eten alweer boerenkool, dit keer met een groot stuk (voor mij vegetarische)

worst. Aan tafel vertel ik mijn Madagascar-op-de-fiets verhaal en het probleem dat die fiets nog terug moet. Hierna naar ons gastgezin (prompt vergeet ik die fiets weer), de boerderij van de familie Rozenboom bij Nieuwe Krim. Ik bel de Hoeksteen en zij zetten voor mij de fiets in het fietsenhok. De volgende dag zorgt Erica dat de fiets weer terug komt.

We krijgen een rondleiding in de stal, waar de boer net klaar is met het melken van 80 koeien. Ze hebben een melktank van 7000 liter! Hierna koffie in de keuken met zes wandelaars en boer en boerin. Hier vertellen over wat we doen, hoe we er toe komen om de Afrikaweg te lopen en nog wat camperverhalen van die dag. Bleek de camper nog vast gezeten te hebben in de berm en later zat Adrie nog vast in het toiletje. Het gastgezin heeft een Drentse patrijs (hond). Onderweg zag ik nog een stel patrijzen wegvliegen, toen ik langs liep.

Een nacht op de boerderij, om en om draaien, voel mijn benen en vooral de voetzolen, telkens wakker. Marianna (mede-kamergenoot) zaagt een heel bos om, later kraait de haan en de koeien beginnen ook te loeien.

Donderdag 25 oktober: Coevorden -> Dedemsvaart (Mozambique -> Zuid-Afrika)

Door de boer worden we weer naar de Hoeksteen gebracht. 'Boerin' Annetie gaat het eerste stuk meelopen. Haar zonen (20, 19 en 15) vonden dat

ze ook mee moest doen en zouden haar wel sponsoren. Elke dag vergeet ik wel iets, deze dag was het mijn regenjas, gelukkig werd het een hele warme, droge dag. De mensen van de camper zijn weer eens zo lief om mijn jas mee te nemen. De fiets vergeet ik dit keer niet, ik geef snel het fietssleuteltje aan Erica, zij regelt het verder. Ik doe mijn oude wandelschoenen weer aan, ze zijn nog ietwat vochtig, maar lopen heerlijk soepel.

Het eerste stuk doe ik weer alleen. In gedachten lopend, schrik ik van plotse lusing tuterende auto's of blaffende honden. Vandaag zitten we in Overijssel, eigenlijk rond Zuid-Afrika. Al snel bereik ik de koffiestop met heerlijke cakes, gebakken door medewerker Harry. We verlaten het Pieterpad en gaan door Gramsbergen, dan een lange rechte weg naar Hardenberg. Na zeven dagen buitenlucht verlang ik niet naar de dagen dat ik achter de computer 'moet' zitten om dit verslag uit te werken, de foto's af te drukken en het gps-bestand te downloaden.

Via de 'vissenkom', een prachtig beschilderde tunnel, komen we bij eetcafé Brinkman. Tijd voor thee of koffie (gesponsord door het café) met appelgebak en slagroom. Alweer passeer ik de Europaweg, waar Jaap opeens opduikt, hij had de caférust overgeslagen. Ik verorber vier boterhammen en leeg een blikje cola light en zit net lekker in een wandelritme, als er na 2,5 km alweer de soeppost opduikt.

Toch maar pauze (ruim een half uur)

en heerlijk in het zonnetje genieten. Hierna met Rita en Maria verder. Deze dag lopen we veel over asfalt, gelukkig is er nog een afkorting door een stuk bos met zandpaden. Bij de laatste koffie/fruitstop voegt Wim zich ook nog bij ons. Deze dag zou officieel de langste dag (35 km) worden, en omdat de eerste dagen telkens langer waren dan gepland, vreesden we voor deze dag. Sommigen vreesden zelfs voor 45 km. Het werden er uiteindelijk 30,6. Dit had ik vrij snel door, dus de pauzes werden langer en het tempo iets lager. Wim is zo druk bezig geweest met deze (dacht hij) langste afstand, dat hij zelfs zijn eigen verjaardag vergat.

Vrij laat arriveren we bij de Immanuelkerk in Dedemsvaart.

Eigenlijk is er geen tijd meer om te douchen. Toch konden vijf stinkende wandelaars met auto's richting Ommen om bij een bedrijf te douchen en weer schoon terug te keren. Tussendoor ook nog even bagage droppen bij het gastgezin in Ommen. Terug in de kerk worden we verwelkomd door djembé spelende jongeren. Na een tijdje spreekt Wim ze vermanend toe en stopt de 'herrie'.

Even bijkletsen, we eten soep met vlees, dus ik heb tijd om een foto te maken. Voor de zoveelste dag stond er stampot op het menu, voor mij dit keer aardappel, ui en wortel, met moeite door mijn keel gepropt. Hierna een klein rondje wandelen door de winkelstraat van Dedemsvaart (eigenlijk op zoek naar een snackbar). Ik vraag alvast of ik de volgende dag mee terug mag rijden in de camper naar 's-Hertogenbosch.

Dan het avondprogramma: djembé workshop. Voor € 2,50 mag je een half uur leren djembé spelen met zijn zevenen. De rest zit er als publiek omheen. Bas, Henny, Adrie en Anne doen mee met de djembé-workshop.

Voor het einde verlaten wij de kerk naar ons overnachtingadres in Ommen. Marianna slaapt al en Kitty en ik hebben elk onze eigen kamer. Toch slaap ik weer slecht. Het matras buigt door; na ruim een uur wakker liggen, leg ik hem op de grond en gaat het wat beter.

Vrijdag 27 oktober Dedemsvaart -> Hoogeveen (Zuid-Afrika -> Angola)

We starten weer met een luxe ontbijt met versgeperste sinaasappels. We worden door de gastvrouw terug naar de Immanuelkerk gebracht.

De organisatie kreeg nog een taart met de vorm van Afrika, die gaan ze →

→ 's avonds bij Henk thuis opeten. Hij kon er de hele week niet bij zijn door ziekte. Ik ga alleen op pad, tot ik Rita en Maria tegen het lijf loop. Gedrieën lopen we naar het eindpunt in Hoogeveen, waar we gelukkig weer welkom waren.

Donkere wolken pakken zich samen boven Hoogeveen, maar tot het Schippershuis houden we het droog. Daar wachten we op alle wandelaars om gezamenlijk de Afrikaweg af te maken. We krijgen ons bestelde t-shirt met: 'ik had 't lef en liep de Afrikaweg' en de kaart van Afrika met de plaatsen uit Drenthe erop.

De laatste etappe is volgens de gps 17,5 km. Totaal meer dan 200 km!

Bas van Andel uit Andel staat deze dag nog in het Brabants Dagblad met een grote foto en met de kop: 'Lopen voor straatkinderen in Ghana'.

Het laatste stuk met balonnen en djembé, in ons nieuwe t-shirt door de winkelstraat van Hoogeveen, winkellende mensen kijken ons wat vreemd na. Bij brasserie 't Raethuys houdt de burgemeester van Hoogeveen een toespraak. Maar hij moet wachten tot enkele wandelaars eerst de trappen van het gemeentehuis hebben beklommen om juichend foto's te maken. Er is in ieder geval € 22.000,- opgehaald voor de Andreas Manna Stichting.

En dan worden er, ter herinnering, 11 Drentse keien uitgedeeld, aan keien van wandelaars die er de hele week bij waren. Maria Bosman (uit Coevorden), Bas van Andel (vraagt de burgemeester meteen om sponsorgeld), Flora Smit (de jongste, 17 jr), Nelly Schmidt (de oudste, 72 jr), Wim van der Pas (die de hele weg met bagage liep), Joop Reichenfeld (die ook nog Madagascar moest fietsen), Rita Frattinger (met nieuwe schoenen),

Marianna Zorger (uit Zeeland), Jaap de Jong (uit Zuidlaren), Kitty Knipscher (uit Hoogeveen) en Yorrick Huizinga (die veel in de verzorging heeft geholpen).

En dan blijkt stampot gewoon het streekgerecht van Drenthe te zijn. Bart durft na deze week zelfs geen andijvienstamppot meer te maken!

Na een kom soep, speciaal voor mij vegetarische, en een broodje kaas gesponsord door brasserie 't Raethuys kunnen we afscheid van elkaar nemen.

De zes Brabanders rijden per camper

naar het zuiden. Onderweg wat kleine files, maar wij, de dames achterin, vermaken ons prima met yahtzee en het kaartspel pesten en vooral de spullen vasthouden als er hard geremd wordt. Op station 's-Hertogenbosch het laatste afscheid. Een half uurtje wachten op taxi Bart. Het is vrij druk in en rond 's-Hertogenbosch.

Thuis tref ik 'puinhoop', berg was, afwas, stapel kranten, post, e-mail, printer doet het weer eens niet, enz. enz.

Zaterdag zijn mijn voeten blij, ze mogen bijna een hele dag (op 5 km na) rusten. 's Avonds maak ik alvast € 500,- over naar de Andreas Manna stichting. Hierbij wil ik alle vrijwilligers die deze tocht mogelijk maakten bedanken en vooral mijn sponsors bij deze: heel erg bedankt!

De hele Afrikaweg, 200 km, staat nu op gps. Heb je een gps en heb je zin om deze mooie route ook te lopen, dan kun je me mailen: joop@bajo.nl of wachten tot volgend jaar als deze tocht voor de tweede keer wordt georganiseerd.

Hou dan www.andreamanna.org in de gaten.

-Joop Reichenfeld-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Winterserietocht cwsv Prinses Marijke te Geldermalsen

Op zaterdag 2 december 2006 organiseerde cwsv Prinses Marijke vanuit haar clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen een winterserietocht. De start was om 9.00 uur. We vertrokken vanuit de achterzijde aan de Zaaivaardweg. We volgden de route via Rijksstraatweg en dan door plantsoenen tot aan een parkeerplaats en dan door de Heemtuin, welke we volgden via paden langs de Linge tot aan de dijk.

Na de dijk via het Trichtse voetpad en verder over fietspaden tot aan de spoorwegovergang. Daarna liepen we door het dorp Tricht en dan eromheen via Brugsteeg en de Oude Hoevenseweg naar een woning aan de Platteweg, waar de verzorging was.

Na de verzorging door het natuurgebied 'Regulieren' van het Geldersch Landschap via de Zwarte Kade naar de Hennisdijk, welke we volgden tot aan boerderijen, om dan via fietspaden (Zoelmondse Broeksteeg) verder te gaan tot aan de Parallelweg. Daarna via Haardijk naar Asch (gemeente Buren). In Asch via grindpaden langs en om de kerk heen. Na het verlaten ervan via Hofkampseweg en Hennisdijk naar camping 't Wilgje te Buren, waar de horecarust was.

Na de pauze waren er twee mogelijkheden, d.w.z. de ene route via graspaden en de andere langs diezelfde Hennisdijk. Mijn persoon nam die asfaltweg. Na enige tijd liep de route door de bosjes van Buren via de Haagse Uitweg. In dat bosje lag er veel blad. Na enige tijd kwamen we weer uit op de Hennisdijk, welke we volgden tot aan de Kornedijk. Via fietspaden, overgaand in Burensedijk, tot Buurmalsen. Vervolgens over de Rijksstraatweg en Zaaivaard naar de finish.

Het was een mooie tocht met veel afwisseling. Het was droog weer, ondanks de ongunstige weersvoorspelling. Er gingen van start 353 wandelaars, verdeeld over diverse afstanden.

-Constant Dedel-

Sokolov 2006

De maand november. Het is weer tijd voor Tsjechië. Ons eerdere verzoek om info leverde niets op. Dan maar de hulp van een bevriende reisleader ingeroepen. Of hij in z'n moerstaal wat voor ons zou kunnen regelen. En dan loopt die trein. Tickets gekocht. En zien wat we de 18^e november weer aantreffen? Wederom sneeuw? Dit jaar pakten we ook het busreisje mee.

De dag voor de tweedaagse samen met zo'n 300 Tsjechische wandelaars wat bezienswaardigheden bezichtigen. We konden uit vier richtingen kiezen. Aan Jiri, onze kennis, hebben we het maar even overgelaten. Uiteindelijk heeft hij ons voor Chebsko opgegeven. Waarom Chebsko? Domweg omdat met dit busreisje een Duitssprekende reisleader zou meerijden.

De donderdag voorafgaand aan de tocht vroeg uit Hengelo vertrokken. Via Berlijn richting Praag. Over Usti richting Sokolov. Rond 19.30 uur waren we ter plaatse. Eerst dat startbureau maar effe bezoeken. Misschien wat nadere info. Wat een ellende! Toch niemand die Duits of Engels sprak! Uiteindelijk troffen we ene Petrov die ons wat wist te vertellen. Hij zou ons naar het hotel brengen. Van die busreis waren we ver-

zekerd. De wandeling konden we pas tijdens de busdag zeker stellen. Rond 08.00 uur in de ochtend vertrok onze ronkende Oostblok-bus richting Cheb. Een mooi stadje met vele restanten van vestingwallen en een historische marktplaats. Vervolgens door naar een klooster. Helaas konden we dit niet bezoeken. Dan naar een gebied waar ooit aan dagbouw werd gedaan. We zien de contouren van een vulkaankrater.

Hier komen we de eerste herinneringsplaque van Goethe tegen. Daarna naar het kuuroord Frantiskovy Lazne. Alles draait hier om de vruchtbaarheid van de vrouw. In de 19^e eeuw beleefde deze plaats zijn hoogtepunt. Vandaag de dag zie je deze plek weer helemaal opbloeien. Veel oud Duits kapitaal. Een

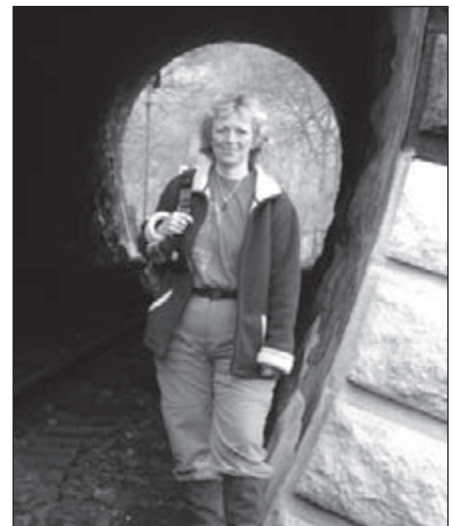
bijzonder sfeertje. Tot slot naar een natuurgebied. Met opborrelend zwavelwater. Al met al een afwisselende dag met vele mooie plekjes.

Tegen 17.30 uur werden we weer afgezet op het busstation van Sokolov. Moe maar voldaan. Na een restaurant bezocht te hebben terug naar het startbureau. Of we ons konden inschrijven. Nu kregen we te horen dat we ons op de wandeldag zelf moesten inschrijven. Daar nu maar even van uit gaan. Terug naar het hotel. Onze wandelplunje klaar leggen, douchen en pitten.

De volgende ochtend rond 07.00 uur ontbijt. Snel inschrijven en vertrekken op de 42 km. Net zoals in Nederland ook hier extreem warm weer voor de tijd van het jaar. Onze thermoskleding toch maar in het hotel achtergelaten. Op de eerste rust konden we een neut slivovice of vodka krijgen. Nu verder richting Eger. Het hoogste punt van de route lag rond de 630 meter.

De Eger slingert door dit gebied; een ondiepe stroom. Af en toe passeerden we een kabelbrug. Wankelend naar de overkant. Nog net geen touwbrug! Hoogtepunt was het plaatsje Loket ('Elleboog'). Dit ligt tegen de rotsen onder een oude burcht. De Eger slingert in de vorm van een elleboog om dit plaatsje heen. Ook hier weer een mooi centrum, met opnieuw een beeld van Goethe. En er zouden er meer volgen. Helaas hadden we geen tijd om rond te kijken. De wandeling voerde rondom Loket. Terug in Sokolov besloten we de volgende dag, na afloop van de 17 km, terug te keren. Het plaatsje nu eens goed te bekijken.

Maar nu eerst uit eten en straks met onze Oostduitse kennissen Renate en Birgit nog even wat drinken in de Altstadt van Sokolov. Tijdens ons bezoek aan het plaatselijke restaurant troffen we de heer Frantisek Moser. Operazanger alsmede vice-president van zowel de Tsjechische KNBLO als de Tsjechische IVV. Hij gaf ons een donkerrood fluwelen visitekaartje. Hij moest deze avond acte de presence geven op het

openingsfeest. En morgen alweer. Na een gezellige babbel gingen wij richting afspraak en na het hartelijke afscheid van onze Duitse vrienden rond 23.00 uur weer terug naar het hotel. De dames zouden morgen pakken en weer afreizen naar Berlijn.

We waren rond 07.00 uur weer aan het ontbijt. Na de inschrijving op pad. Helaas was de route grotendeels gelijk aan de 17 km-route van gisteren. Voor ons weinig nieuws onder de zon. Na terugkomst zijn we met het plaatselijke boemeltje Loket gaan bezoeken. Een schilderachtig centrum. Enkele musea en restaurantjes. Bij het vallen van de duisternis zochten we zo'n restaurantje op. We hadden al twee goede adressen op zak. Voor zo'n 20 euro hebben we onze buik heerlijk rond gegeten. Jammer dat we de enige gasten waren. Nu in Sokolov weer het hotel opzoeken. Lekker douchen en slapen.

Maandagochtend is het weer tijd om naar huis te gaan. Tegen 08.30 uur vertrok de trein. Rond 23.00 uur zouden we weer in Hengelo zijn. De terugreis verliep niet helemaal vlekkeloos. Bij Usti stapten we op het voorstation uit en we hadden slechts 20 minuten om over te stappen op het hoofdstation. Gelukkig kregen we een Tsjechische NS-er zo ver om ons naar het hoofdstation te brengen. En met de vertraagde (!) trein uit Boedapest richting Berlijn. Vervolgens weer op Hengelo aan. En met de laatste Syntus naar Lievelede. De Achterhoek.

Ook dit jaar was Tsjechië weer een verademing. Het blijft een heerlijk wandeland. Het gerommel in de marge! Geweldig. Volgend jaar weer eens Brno?

-Marion en Ben-
Tekst en foto's

Van Nijmegen naar Bad Godesberg (2)

Dinsdag 12 september 2006

Kehrums - Marienbaum - Xanten 19,5 km

Op ons overnachtingadres in Kehrums was geen ontbijt. Maar vlakbij was een benzinepompstation, waar we konden ontbijten. Ook onze waterzakken konden we hier vullen – met sinaasappelsap. Na het ontbijt liepen we weer terug naar de plek waar we de wandeling hadden afgebroken.

Nu liepen we zo'n 3 km door open terrein over rustige wegen. Hoewel het nog vroeg was, voelden we de zon al branden. Bij een bankje aan de rand van het bos troffen we twee vrouwen aan die haast niet konden geloven wat wij van plan waren te wandelen.

We volgden nu een tijdlang de bosrand van het Hochwald. Bij de afslag naar Marienbaum, de oudste Maria-bede-vaartplaats aan de Nederrijn, verlieten we de hoofdroute en liepen naar het dorp. We bewonderden de kerk. Langs de doorgaande weg stond een standbeeld van Maria van Bourgondië (1374-1443). Bij een Konditorei in Marienbaum dronken we koffie en aten een lekkere koek die we hadden gekocht in de Konditorei.

We liepen weer terug naar het Hochwald en dwaalden hier lange tijd rond. We kwamen alleen een man en een vrouw tegen met Nordic Walking stokken. De man gebruikte de stokken echter niet.

Net voorbij een militair terrein raakten we de gemarkeerde route kwijt. Coos had een kompas op haar wandelstok zitten en ik wist waar we ongeveer zaten. Bovendien kon ik aan de hand van de tijd en de zonnestand bepalen waar het zuiden was. We liepen nu zuid/oostwaarts totdat we weer op een markering stuitten. Uiteindelijk kwamen we bij Villa Reichswald. Hoewel die gesloten was, konden we toch limonade

kopen. Daarna dronken we het sinaasappelsap dat we in onze waterzakken bij ons hadden.

Over een oude spoorbaan liepen we richting Xanten. Bij camping Gasthaus Bremer dronken we weer limonade. Opnieuw volgden we een traject van de oude spoorbaan. Via de noordwestkant van Xanten werd het centrum van die stad bereikt. Tot aan de markt liepen we onder de dubbele Klever Tor en de Mittelator door. In de Kleverstrasse hielden we nog een rust om niet te vroeg aan te komen bij ons overnachtingadres.

Het overnachtingadres leek wel op een adres van de Stichting Vrienden op Fiets en was het goedkoopste tot nog toe. Later zou er nog een overnachtingadres zijn waar het '38 kostte.

Woensdag 13 september 2006

Xanten - Birten - Veen - Bönninghardt - Alpen 6,5 km

We zaten niet ver van de route. We liepen vandaag met een lichte rugzak, want we zouden twee nachten in Xanten blijven slapen. De reden hiervoor was, dat het plaatsje Alpen geen overnachtingmogelijkheid had. Een alternatief was om in hotel Bönninghardt te overnachten. Maar op woensdag hadden ze daar rustdag.

We liepen eerst naar de markt en gingen daarna via de voetgangerszone verder. Bij een bakker kochten we weer lekkere broodjes voor onderweg. Even

verderop kochten we vier bananen en twee maal een halve liter melk.

Buiten Xanten passeerden we de Fürstenbergerhof, een hotel. Daarna kwamen we bij de Birgitten-Kapelle; deze was echter gesloten. Daarna bereikten we Birten. Hier kwamen we vlak langs het oude amfitheater. We besloten dit even te bekijken. Maar het bleek alleen nog maar een openluchttheater te zijn. De grote kerk van Birten zat op slot. In Birten was vroeger de standplaats van het eerste Romeinse leger Castra Vetera.

We verlieten Birten langs een mooi huisje dat in 1780 was gebouwd en gerenoveerd in 1988. We staken een spoorlijn over en liepen naar de heuvelachtige Birtense Heide, een bosgebied. Buiten het bos liepen we over asfaltwegen met weinig beschutting naar Veen.

Hier hielden we bij een Mariabeeldje een rust in de schaduw. Daarna was het opnieuw 4 km over asfaltwegen voordat we bij een bosgebied kwamen. Dat was bij Bönninghardt volgens de kaart. Midden in het bos stond een huis met een tuin vol bloeiende bloemen.

Aan de bosrand kwamen we langs een akker waar alleen maar uien werden verbouwd. Buiten het bos volgden we opnieuw 3 km rustige asfaltwegen, voordat we bij het laatste bos van die dag kwamen.

Aan de rand van Alpen verlieten we de route en liepen naar het station. We wisten niet precies hoe laat de trein vertrok. Toen we bij het station aankwamen bleek de trein net 10 minuten vertrokken te zijn. Daarop liepen we terug naar het centrum van Alpen en dronken nog wat bij een café. Met de trein reden we naar Xanten, zonder treinkaartje. Het station van Alpen was al ontzettend verwaarloosd, maar ook een kaartjesautomaat ontbrak. Hierdoor hadden we tweemaal 3,60 bespaard. Want zoveel waren we de volgende ochtend kwijt, toen we weer met de trein van Xanten naar Alpen reden. Bij de VVV van Xanten regelden we alvast een overnachting van vrijdag op zaterdag. We wisten waar het pension ongeveer lag en hoe het heette. Maar we wisten niet tot welke plaats het behoorde en we konden derhalve ook geen telefoonnummer vinden.

In Xanten bezichtigden we nog de Dom. Op ons overnachtingadres deden we een dutje. Daarna aten we opnieuw bij de Italiaan. Het was mooi warm weer om buiten op een terras te eten. Een

aantal restaurants had echter buiten ongemakkelijke stoelen staan. Die van de pizzeria zagen er het beste uit.

Donderdag 14 september 2006

Alpen - Kamp Lintfort - Niederkamp - Rheurd 18 km

We liepen in 10 minuten naar het station van Xanten en reden met de trein naar Alpen. Vanaf het station liepen we naar het centrum en deden nog wat inkopen. Daarna pakten we aan de rand van Alpen de wandelroute weer op. Het was inmiddels 10.10 uur. Eerst liepen we naar de verkeersweg B58 en vervolgens werd de snelweg A57 bereikt. We liepen onder beide wegen door.

Daarna dwaalden we lange tijd door bosgebied Die Leucht. Eenmaal verzwickte ik mijn voet, maar het was niet ernstig want we konden de voetreis gewoon voortzetten. Op een boom zagen

we nog de markering zitten van de X2, de Arnold-Mock-weg, met daarbij de vermelding hoe het traject liep: van Kleef via Kalkar, Krefeld, Neuss en Bedburg naar Düren. Bij een kruisje hadden we nog een rust. We zagen onderweg verscheidene kerens paddestoelen staan.

Evenals de vorige dag waren we meteen in de korte broek gestart. Rond 7 uur in de ochtend bedroeg de temperatuur al 20 graden. We bevonden ons trouwens op het warmste plekje van Duitsland. We kwamen uit bij café/restaurant Baerlagshof; hier dronken we koffie verkeerd. We kregen hele grote koppen, maar het kostte dan ook 3 per kop. We hadden trouwens geluk, want normaal is de Baerlagshof pas om twee uur open. Nu waren ze vroeger open vanwege een trouwerij en zagen ze ons niet binnenkomen.

Even verderop liepen we weer door een bos en bereikten Niederkamp, een buurtschap.

Na nog een bospassage werd Kloster

Kamp te Kamp Lintfort bereikt. We mochten even in de kerk kijken als we het rustig aan deden, want er werd een uitvaartdienst gehouden.

Bij restaurant Am Dachsberg was een splitsing tussen de Hohenweg en de Talweg. Wij kozen voor de Hohenweg. Het was ons aanvankelijk niet duidelijk wat het verschil was tussen de routes. Maar we hadden een overnachting in Rheurdt geboekt en daar komt alleen de Hohenweg langs. Achteraf bleek dat we op de Hohenweg van heel veel panorama's hebben kunnen genieten.

Nu volgden we weer een tijdlang een rustige asfaltweg zonder bomen langs de kant. In een weiland stond een oud kapelletje. Aan de rand van de weg (de Klotenstrasse) stond dat het om een Naturdenkmal (archeologisch monument) ging, maar je kon niet vlakbij de kapel komen. Op boerderij Hoenman woonde de familie Hendriks. Dat wis-

ten we zo goed omdat het familiewapen aan de toegangspoort was ingemetseld. We maakten foto's van het fraaie huis en het familiewapen.

Aan het eind van de weg lag Haus Oermter Berg, een hotel aan de ingang van Rheurdt. Ons pad steeg nogal flink. Daarna kregen we een fraai vergezicht over de omgeving met zijn talrijke windturbines. We liepen langs de rand van het dorp. Slechts 40 meter van de route lag ons overnachtingadres. Het was een motel. Op onze kamer was een zitje en een tweepersoonsbed. Dus geen losse bedden zoals op de meeste plaatsen. Verder was er nog een badruimte. Bij het motel was het avondrestaurant Rusticana, waar we warm aten.

vrijdag 15 september 2006

Rheurdt - Schaephuysener Höhen - Stenden - Voesch - Wall - Schlick - Vorst - Harzbeck - Hinsbeck 28 km

Om 6.55 uur stonden we in Rheurdt voor de ontbijtkamer van ons overnachtingadres. De eigenaar was vergeten door te geven dat we om 7 uur wil-

den ontbijten. De dame die het ontbijt verzorgde kwam pas om 7.05 uur met de auto aanrijden. Rond 8 uur gingen we in het centrum van Rheurdt naar de bakker. Rond 8.15 uur waren we bij de Plus supermarkt; deze ging echter pas om 8.30 uur open. Zodoende gingen we rond 8.45 uur pas echt op pad.

We liepen niet helemaal terug naar het punt waar we de vorige dag de route hadden verlaten, maar staken iets af. Als eerste bijzonderheid kwamen we langs de molen van Rheurdt. Daarop bereikten we de Schaephuysener Höhen, met toppen van 70 tot 80 meter hoog. Daarvandaan hadden we vaak prachtige vergezichten, tot wel vijf kilometer ver.

We doorkruisten buurtschap Stenden. De zon brandde behoorlijk en we waren blij toen we langs een huis met schaduw konden lopen. We staken de snelweg A40 over en pauzeerden op

een aldaar ingerichte rustplaats. Door mijn stok op de maximale lengte in te stellen, kon deze dienst doen als een alternatieve waslijn. In Rheurdt had Coos een klein wasje gedaan, maar die was nog niet helemaal droog.

Daarna liepen we door natuurgebied Driesbruch. We kwamen bij een grote zandafgraving. Rondom de ontstane meren stonden borden met 'verboden toegang', 'verboden te baden' en 'levensgevaarlijk'. In buurtschap Voesch vroeg een man of wij de E8 liepen. We hoorden van hem dat deze weg maar heel weinig wordt gelopen.

We staken een niet meer gebruikte spoorlijn over bij een voormalig stationnetje. Nu volgde een lange weg met weinig beschutting tegen de zon. Via een oude poort met bovenwoning kwamen we bij Huis Velde. Bij de doorgaande weg in buurtschap Wall wees de markering naar rechts, terwijl volgens onze informatie de route naar links zou lopen. We besloten de markering te volgen. Toen deze verderop meer afweek dan we gedacht hadden, besloten we

de gemarkeerde route te verlaten en in de richting van de vooraf ingetekende route bij Klooster Mariendaal te lopen. Op weg daarheen kwam de markering er weer bij.

We passeerden een bordje met de markering van de X12. Die route loopt van Orsoy naar Hinsbecker Höhen en sluit daar aan op de X6. Ook zagen we een bordje met de markering van de X11. Deze route loopt van Krefeld naar Straelen.

We werden twee keer gepasseerd door een groep bejaarden op de fiets. Het waren er zo'n twintig. Toen zij rust hielden zei één van hen tegen ons: nu worden we door de wandelaars ingehaald. Verderop kwamen we nog door buurtschap Vorst en Harzbeck. We kwamen langs een boerderij met honderden ganzen. Aan het eind van de weg stond een geel gekleurd bord met verwijzing naar ganzeneieren.

Weer verderop kwamen we bij een militair terrein dat niet meer gebruikt werd. Via de Flootsmühle langs het riviertje de Nette werd Gasthaus Waldesruh bereikt. Het duurde ruim een half uur voordat we een dutje konden doen. Eerst moesten we tien minuten wachten voordat we onze kamer kregen toegewezen. Daarna waren er problemen met de sleutel. Het kamermeisje had de sleutel van onze kamer niet op zijn plaats gehangen en daarom was die zoek.

Zaterdag 16 september 2006

Hinsbeck – Hombergen – Leuth – Kaldenkirchen 12 km

Om 8 uur hadden we ontbijt. Net na 9 uur verlieten we Waldesruh. Omdat voor deze dag een korte etappe op het programma stond, deden we het rustig aan. En omdat het zaterdag was, moesten we ook voor zondag inkopen doen. Daardoor gingen we van de route af

naar het centrum van Hinsbeck. Maar eerst kwamen we nog op de Galgenberg Geer, waar vroeger recht werd gesproken en vonnissen werden voltrokken. De galg stond in die tijd zodanig opgesteld dat deze van verre zichtbaar was. Tegenwoordig openen zich op deze ooit lugubere plek nieuwe perspectieven.

Tegen half elf vervolgden we onze wandelroute. We liepen langs jeugdherbergen en zagen daar kinderen buiten spelen. Door een bospassage kwamen we in buurtschap Hombergen. Even verderop werd het meer Hinsbecker Bruch bereikt. Er was hier een infocentrum ingericht op de plaats van een voormalig zwembad.

Vliegen, muggen en andere insecten kregen belangstelling voor onze benen. Daarop besloten we de lange broek aan te doen. Op een splitsing zagen we Haus Bey, dat volgens de parkoersbeschrij-

ving te bezichtigen was. Maar door de warmte – het werd die dag 27 graden – waren we te loom en hadden geen zin om iets extra's te doen.

Bij restaurant Secretis in Hinsbeck dronken we koffie verkeerd, waarna we de tocht voortzetten volgens de parkoersbeschrijving. Dit bleek echter geen gemarkeerde route te zijn, al kwamen we daar later wel op uit. Na een poosje bereikten we de Nette, die hier een stuwmeer vormde. Even later passeerden we aan de B509 verkeersweg restaurant Leuther Mühle; dit liepen we voorbij. Na aankomst in het plaatsje Leuth aten we onze lunch op een bankje langs de weg, in het centrum. Hier deden we ook weer de korte broek aan. Vlak voordat we Kaldenkirchen bereikten kwamen we langs een soort tuincentrum waar allerlei verschillende soorten bomen en planten stonden. Elke plant of boom stond in een rij en deze rijen waren wel 100 meter lang.

Via het industriegebied van Kaldenkir-

chen werd het centrum bereikt. Op het Kirchplatz zaten mensen gezellig buiten op terrasjes. Wij aten hier 's avonds ook warm, in bistro/café annex pannenkoekenhuis Noa. Ons overnachtingadres lag ongeveer een kilometer van de route af. Het was hotel Zur Mühle, het meest luxueuze overnachtingadres tot nu toe tijdens deze vakantie.

Na een rust van een uur liepen we terug naar het centrum van Kaldenkirchen. Daarbij troffen we een wandelgroep van zo'n zestig man, die met kruisen in hun handen liepen. Een dergelijke groep had Coos 's ochtends ook al langs zien komen.

Tegen half zeven kwamen we bij ons overnachtingadres aan. Ons middagdutje schoot er nu bij in vanwege de late aankomst. We aten ook warm op het overnachtingadres.

-wordt vervolgd-